

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

22. juni 2020

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/851 af 18. juni 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse ⁽¹⁾.... 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ⁽¹⁾..... 13

AFGØRELSER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/853 af 18. juni 2020 om bemyndigelse af Tyskland til at ændre sin bilaterale aftale om vejtransport med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af international personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne mellem de to lande 44
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/854 af 18. juni 2020 om bemyndigelse af Italien til at forhandle og indgå en aftale med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af international personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne mellem de to lande 47

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/851

af 18. juni 2020

om ændring af forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 ⁽²⁾ fastlægges der en fælles og sammenlignelig retlig ramme for europæiske statistikker over migration og international beskyttelse.
- (2) For at imødekomme nye behov i Unionen for statistikker over migration og international beskyttelse, og eftersom kendetegnene ved migration undergår hurtige forandringer, er der behov for at fastsætte en ramme, som muliggør en hurtig reaktion på ændrede behov for så vidt angår statistikker over migration og international beskyttelse.
- (3) For at hjælpe Unionen med at reagere effektivt på de udfordringer, som migration udgør, og med at udvikle menneskerettighedsbaserede politikker er det nødvendigt at indsamle data om migration og international beskyttelse for perioder på under et år.
- (4) Statistikker over migration og international beskyttelse har grundlæggende betydning for analyse, udformning og evaluering af en lang række politikker, navnlig hvad angår foranstaltninger i forbindelse med ankomsten af personer, der søger beskyttelse i Europa, med henblik på at fastlægge og anvende de bedste politikker.
- (5) Statistikker over migration og international beskyttelse er væsentlige for at få et overblik over migrationsbevægelserne i Unionen og for, at medlemsstaterne kan anvende EU-retten korrekt i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som fastlagt i Den Europæiske Unions charter («chartret») om grundlæggende rettigheder og i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 20.3.2020 (EUT C 139 af 28.4.2020, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

- (6) For at sikre kvaliteten og navnlig sammenligneligheden af data fra medlemsstaterne og for at kunne udarbejde pålidelige oversigter på EU-plan bør dataene være baseret på samme begreber og bør vedrøre den samme referencedato eller -periode.
- (7) Data om migration og international beskyttelse bør stemme overens med de relevante statistikker, der indsamles i henhold til forordning (EF) nr. 862/2007.
- (8) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽³⁾ fastlægges der en referenceramme for europæiske statistikker over migration og international beskyttelse. Navnlig kræver den, at medlemsstaterne overholder principperne om faglig uafhængighed, upartiskhed, objektivitet, pålidelighed, statistisk fortrolighed og omkostningseffektivitet samt de kvalitetskriterier, der er anført deri.
- (9) Kvalitetsrapporter er afgørende for at vurdere, forbedre og formidle kvaliteten af europæiske statistikker. Udvalget for det Europæiske Statistiske System har under det europæiske statistiske system (ESS) godkendt en standard for strukturen i kvalitetsrapporterne i overensstemmelse med bestemmelsen om statistisk kvalitet i forordning (EF) nr. 223/2009. Denne ESS-standard bør bidrage til harmoniseringen af kvalitetsrapportering i henhold til forordning (EF) nr. 862/2007.
- (10) For at forbedre effektiviteten af udarbejdelse af statistik har de nationale statistikmyndigheder ret til hurtig og gratis adgang til alle administrative registre inden for deres eget offentlige administrative system og til at anvende disse registre og integrere dem i statistikker, i det omfang det er nødvendigt for at udvikle, udarbejde og formidle europæiske statistikker, i overensstemmelse med bestemmelserne om adgang til samt anvendelse og integrering af administrative registre i artikel 17a i forordning (EF) nr. 223/2009.
- (11) Ved udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker bør de nationale og europæiske statistikmyndigheder og eventuelle andre relevante myndigheder tage hensyn til de principper, der er fastsat i adfærdskodeksen for europæiske statistikker som revideret og ajourført af Udvalget for det Europæiske Statistiske System den 16. november 2017.
- (12) Pilotundersøgelser bør tage hensyn til EU-merværdi, fastlægge betingelserne for indførelse af nye dataindsamlinger inden for anvendelsesområdet af forordning (EF) nr. 862/2007, vurdere statistikkernes gennemførlighed og kvalitet, herunder deres sammenlignelighed på tværs af lande, samt omkostningerne til de dermed forbundne dataindsamlinger. Inden Kommissionen (Eurostat) iværksætter hver enkel pilotundersøgelse, bør den gennemgå de relevante administrative kilder på EU-plan og undersøge, om de krævede statistikker vil kunne baseres på disse kilder. Det bør prioriteres at undersøge antallet af ansøgninger og antallet af afviste ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse. Kommissionen (Eurostat) bør i tæt samarbejde med medlemsstaterne evaluere resultaterne af disse pilotundersøgelser og bør gøre resultaterne offentligt tilgængelige. Det bør kun overvejes at indføre nye dataindsamlinger i medlemsstaterne, hvis evalueringen af resultaterne af pilotundersøgelserne er positiv. Kommissionen bør også høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i henhold til de betingelser for høring som led i lovgivningsproceduren, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾.
- (13) Det er vigtigt at optimere brugen af eksisterende oplysninger og data, der allerede er indsamlet inden for anvendelsesområdet af forordning (EF) nr. 862/2007. Med henblik herpå bør de eksisterende datakilder på EU- og nationalt plan, samt måder til at drage fordel af interoperabilitetsrammerne fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

forordning (EU) 2019/817 ⁽⁵⁾ og (EU) 2019/818 ⁽⁶⁾, undersøges for at vurdere deres anvendelse til officielle statistikker. En sådan vurdering bør også omfatte gennemførelsen af interoperabilitetsbegrebet på EU-plan med henblik på at give flere organisationer mulighed for at anvende de samme data i overensstemmelse med deres behov og de tilladelser, som de har.

- (14) Kommissionen (Eurostat) bør inden for anvendelsesområdet af forordning (EF) nr. 862/2007 tilstræbe at sikre koordinering af dataindsamlinger, der anvendes af de relevante EU-agenturer, og bør med henblik herpå indgå samarbejdsaftaler med disse agenturer inden for rammerne af deres respektive kompetence.
- (15) For at nå målet i forordning (EF) nr. 862/2007 bør der afsættes tilstrækkelige finansielle ressourcer til indsamling, analyse og formidling af europæiske og nationale statistikker af høj kvalitet over migration og international beskyttelse.
- (16) Hvor gennemførelsen af forordning (EF) nr. 862/2007 ville kræve, at en medlemsstats nationale statistiske system udvikler og gennemfører nye metoder og nye dataindsamlinger for statistikker i henhold til nævnte forordning, herunder den pågældende medlemsstats deltagelse i pilotundersøgelser og opgradering af datakilder og IT-systemer, bør den pågældende medlemsstat få et finansielt bidrag fra Unionen i form af et tilskud i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾.
- (17) Denne forordning respekterer retten til respekt for privatliv og familieliv, til beskyttelse af personoplysninger og til ikkeforskelsbehandling som fastsat i chartret. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁸⁾ og forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 862/2007.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 862/2007 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastlæggelse af de praktiske foranstaltninger med henblik på kvalitetsrapporterne og deres indhold, fastlæggelse af de passende formater for indberetning af data, nærmere fastlæggelse af opdelinger, og fastsættelse af nye dataindsamlinger og opdelinger på basis af evaluering af resultaterne af pilotundersøgelserne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (19) Hvor gennemførelsen af forordning (EF) nr. 862/2007 ville kræve større tilpasninger af en medlemsstats nationale statistiske system, bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter kunne give den berørte medlemsstat dispensation i behørigt begrundede tilfælde og i en begrænset periode. Sådanne større tilpasninger kan navnlig skyldes et behov for at forbedre aktualiteten, tilpasse udformningen af dataindsamlingsmetoderne, herunder adgangen til administrative kilder, eller udvikle nye værktøjer til at udarbejde data.
- (20) En effektiv overvågning af anvendelsen af forordning (EF) nr. 862/2007 kræver, at den evalueres med jævne mellemrum. Kommissionen bør nøje vurdere de statistikker, der er udarbejdet i henhold til nævnte forordning, samt deres kvalitet og rettidighed, med henblik på indgivelse af rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen (Eurostat) bør rådføre sig nøje med alle aktører, som er involveret i indsamlingen af data om migration og international beskyttelse, og de vigtigste brugere af disse statistikker.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (21) Målet for denne forordning, nemlig at revidere og gøre de eksisterende fælles regler for indsamling og udarbejdelse af europæiske statistikker over migration og international beskyttelse fuldstændige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af harmonisering og sammenlignelighed bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (22) Forordning (EF) nr. 862/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (23) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁰⁾.
- (24) Udvalget for det Europæiske Statistiske System er blevet hørt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 862/2007

I forordning (EF) nr. 862/2007 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra c), affattes således:

- »c) administrative og retslige procedurer og processer i medlemsstaterne vedrørende indvandring, meddelelse af opholdstilladelse, statsborgerskab, asyl og andre former for international beskyttelse, ulovlig indrejse og ulovligt ophold samt tilbagesendelser.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra j)-m) affattes således:

- »j) »ansøgning om international beskyttelse«: en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (*)
- k) »flygtningestatus«: flygtningestatus som defineret i artikel 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU
- l) »subsidær beskyttelsesstatus«: subsidær beskyttelsesstatus som defineret i artikel 2, litra g), i direktiv 2011/95/EU
- m) »familiemedlemmer«: familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (**)

(*) EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9.

(**) EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31.«

ii) Litra o)-q) affattes således:

- »o) »uledsaget mindreårig«: en uledsaget mindreårig som defineret i artikel 2, litra l), i direktiv 2011/95/EU

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- p) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (*)
- q) »tredjelandstatsborgere, som er nægtet indrejse«: tredjelandstatsborgere, som er nægtet indrejse ved den ydre grænse, fordi de ikke opfylder alle de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399, og ikke hører til nogen af de personkategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, i nævnte forordning

(*) EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.«

b) Stk. 3 udgår.

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra c), affattes således:

»c) ansøgninger om international beskyttelse, som er blevet trukket tilbage i referenceperioden, opdelt efter om de er blevet trukket tilbage udtrykkeligt eller implicit som omhandlet i artikel 27 og 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).«

ii) I første afsnit tilføjes følgende litraer:

»d) personer, som i referenceperioden har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem, og som ansøger om international beskyttelse for første gang

e) personer, som i referenceperioden har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem, og som har fået deres ansøgninger behandlet efter den fremskyndede procedure, der er fastsat i artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU

f) personer, som i referenceperioden har indgivet en fornyet ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i artikel 40 i direktiv 2013/32/EU, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem

g) personer, som ved udgangen af referenceperioden har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem, og som har nydt godt af materielle modtagelsesforhold, som muliggør en passende levestandard for ansøgere, i overensstemmelse med artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).«

iii) Andet afsnit affattes således:

»Statistikker i henhold til litra a)-f) opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab og efter uledsagede mindreårige. De skal være baseret på referenceperioder på en kalendermåned og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for to måneder efter udløbet af referencemåneden. Den første referencemåned er januar 2021.

Statistikker i henhold til litra g) skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for seks måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2021.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b) og c), affattes således:

- »b) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse, tilbagekaldelse eller afslutning af eller afslag på forlængelse af flygtningestatus
- c) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse, tilbagekaldelse eller afslutning af eller afslag på forlængelse af subsidiær beskyttelsesstatus«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab og efter uledsagede mindreårige. De skal være baseret på referenceperioder på tre kalendermåneder og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for to måneder efter udløbet af referenceperioden. Den første referenceperiode er januar-marts 2021.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra c) og d), affattes således:

- »c) personer omfattet af endelige afgørelser truffet af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse, tilbagekaldelse eller afslutning af eller afslag på forlængelse af flygtningestatus
- d) personer omfattet af endelige afgørelser truffet af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse, tilbagekaldelse eller afslutning af eller afslag på forlængelse af subsidiær beskyttelsesstatus«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab og, med undtagelse af litra a), efter uledsagede mindreårige. Statistikker i henhold til litra g) opdeles desuden efter bopælsland og type asylafgørelse.

De i første afsnit omhandlede statistikker skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2021.«

d) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit tilføjes følgende litraer:

- »f) antallet af anmodninger om genbehandling af tilbagetagelse eller overtagelse af asylansøgere
- g) de bestemmelser, som de i litra f) omhandlede anmodninger er baseret på
- h) de afgørelser, der er truffet vedrørende de i litra f) omhandlede anmodninger
- i) antallet af overførsler, som de i litra h) omhandlede afgørelser medfører.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse statistikker opdeles efter personernes køn og efter ledsagede og uledsagede mindreårige. De skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2021.«

4) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit affattes således:

»Statistikker i henhold til litra a) opdeles i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, i forordning (EU) 2016/399.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»Statistikker i henhold til litra b) opdeles efter personernes alder og køn, statsborgerskab, begrundelse for pågribelsen og stedet, hvor pågribelsen fandt sted.«

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:

a) opholdstilladelser udstedt til tredjelandstatsborgere opdelt på følgende måde:

- i) opholdstilladelser udstedt i referenceperioden, hvorved tredjelandstatsborgeren tildeles opholdstilladelse for første gang, opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse, opholdstilladelsens gyldighedsperiode, alder og køn
- ii) opholdstilladelser udstedt i referenceperioden og tildelt som følge af en tredjelandstatsborgers ændrede indvandrerstatus eller begrundelse for ophold, opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse, opholdstilladelsens gyldighedsperiode, alder og køn
- iii) gyldige opholdstilladelser ved udgangen af referenceperioden (antal udstedte opholdstilladelser, som ikke er inddraget eller udløbet), opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse, opholdstilladelsens gyldighedsperiode, alder og køn

b) fastboende tredjelandstatsborgere ved udgangen af referenceperioden opdelt efter statsborgerskab, type status som fastboende, alder og køn

c) tredjelandstatsborgere, som har opnået en langvarig opholdstilladelse i referenceåret, opdelt efter alder og køn.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for seks måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2021.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) antallet af tredjelandstatsborgere, som faktisk har forladt medlemsstaten i overensstemmelse med en administrativ eller retslig afgørelse eller en lov, jf. litra a), opdelt efter de tilbagevendte personers statsborgerskab, efter type tilbagevenden og modtaget støtte og efter bestemmelsesland.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opdeles efter personens alder og køn og efter uledsagede mindreårige. De skal være baseret på referenceperioder på tre kalendermåneder og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for to måneder efter udløbet af referenceperioden. Den første referenceperiode er januar-marts 2021.«

7) Artikel 8 udgår.

8) Artikel 9 ændres således:

a) Følgende stykker indsættes:

»1a. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de data og metadata, der indberettes i henhold til denne forordning.

1b. Kvalitetskriterierne i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 (*) finder anvendelse med henblik på nærværende forordning.

(*) (*)Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).«

b) Stk. 2-5 affattes således:

»2. Medlemsstaterne underretter i form af kvalitetsrapporter Kommissionen (Eurostat) om, hvilke datakilder der er anvendt, af hvilke grunde disse kilder er valgt, hvilke virkninger valget af datakilder har for statistikkernes kvalitet, hvilke tekniske og organisatoriske foranstaltninger der er anvendt for at sikre beskyttelse af personoplysninger, og hvilke skønsmetoder der er anvendt, og underretter Kommissionen (Eurostat) om ændringer i så henseende.

3. Efter anmodning fra Kommissionen (Eurostat) indsender medlemsstaterne den nødvendige yderligere præcisering med henblik på at vurdere de statistiske oplysningers kvalitet.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen (Eurostat) om eventuelle revisioner af eller korrektioner i de statistiske oplysninger, der er indberettet i medfør af denne forordning, om eventuelle ændringer i de anvendte metoder og datakilder og om alle relevante oplysninger eller ændringer med hensyn til gennemførelsen af denne forordning, der kan påvirke kvaliteten af de indberettede data.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter:

- a) om fastlæggelse af de praktiske ordninger med henblik på kvalitetsrapporterne omhandlet i denne artikels stk. 2 og om deres indhold
- b) vedrørende foranstaltningerne i forbindelse med fastlæggelsen af passende formater for indberetning af data i henhold til denne forordning.

Retsakterne omhandlet i litra a) må ikke medføre en betydelig yderligere byrde eller betydelige yderligere omkostninger for medlemsstaterne.

Gennemførelsesretsakterne omhandlet i dette stykke vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2.«

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Pilotundersøgelser

1. I overensstemmelse med denne forordnings mål fastlægger Kommissionen (Eurostat) pilotundersøgelser, der gennemføres på frivillig basis af medlemsstaterne, med henblik på at afprøve gennemførligheden af nye dataindsamlinger eller opdelinger inden for denne forordnings anvendelsesområde, herunder tilgængeligheden af egnede datakilder og udarbejdelsesteknikker, statistisk kvalitet og sammenlignelighed samt de dermed forbundne omkostninger og byrder. Medlemsstaterne sikrer sammen med Kommissionen (Eurostat), at disse undersøgelser er repræsentative på EU-plan.

2. Inden iværksættelsen af hver enkelt pilotundersøgelse undersøger Kommissionen (Eurostat), om de nye statistikker kan baseres på de tilgængelige oplysninger i de relevante administrative kilder på EU-plan for at harmonisere de anvendte begreber, hvor det er muligt, og for at minimere yderligere byrder for de nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder og forbedre anvendelsen af eksisterende data i overensstemmelse med artikel 17a i forordning (EF) nr. 223/2009. Kommissionen (Eurostat) tager også hensyn til den byrde, der opstår som følge af andre igangværende pilotundersøgelser, for at begrænse antallet af sideløbende pilotundersøgelser i samme periode.

3. Pilotundersøgelser omhandlet i denne artikel skal vedrøre følgende:

- a) for statistikker krævet i henhold til hele artikel 4, opdelinger efter den måned, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet
- b) for statistikker krævet i henhold til artikel 4, stk. 1:
 - i) antallet af personer, som har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem, og som
 - blev fritaget for en fremskyndet procedure eller en grænseprocedure, eller som fik deres ansøgninger om international beskyttelse behandlet efter en sådan grænseprocedure
 - ikke blev registreret i Eurodac
 - fremlagde dokumentation, der kunne medvirke til at fastslå deres identitet

- var frihedsberøvet, opdelt efter frihedsberøvelsens varighed og begrundelsen for frihedsberøvelse, eller var omfattet af en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der pålægger frihedsberøvelse eller et alternativ til frihedsberøvelse, opdelt efter type alternativ og måned, hvor afgørelsen blev truffet eller retsakten blev udstedt
 - nød godt af gratis retshjælp
 - nød godt af materielle modtagelsesforhold som nærmere fastlagt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), opdelt efter alder, køn, statsborgerskab og uledsagede mindreårige og med mulighed for at henføre disse statistikker til referenceperioder på en måned
 - var uledsagede mindreårige, som fik udpeget en repræsentant, var uledsagede mindreårige, som fik adgang til uddannelsessystemet, eller var uledsagede mindreårige, som blev anbragt i henhold til artikel 31, stk. 3, i direktiv 2011/95/EU
 - blev underkastet en aldersvurdering, herunder resultaterne af sådanne vurderinger
- ii) det gennemsnitlige antal uledsagede mindreårige, der indgav en ansøgning om international beskyttelse pr. repræsentant
- c) for statistikker krævet i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3:
- i) for personer omfattet af artikel 4, stk. 2, litra a), eller artikel 4, stk. 3, litra b), opdelinger efter afgørelser, hvorefter ansøgningerne om international beskyttelse:
 - afvises som uantagelige, efter begrundelsen for uantagelighed
 - afslås som grundløse
 - afslås som åbenbart grundløse under den almindelige procedure, efter begrundelsen for afslag
 - afslås som åbenbart grundløse under den fremskyndede procedure, efter begrundelsen for afslag og fremskyndelse
 - afslås med den begrundelse, at ansøgeren kan beskyttes i sit hjemland
 - ii) for personer omfattet af artikel 4, stk. 2, litra b) og c), og artikel 4, stk. 3, litra c) og d), opdelinger efter afgørelser om ophør eller udelukkelse yderligere opdelt efter begrundelsen for ophør eller udelukkelse
 - iii) antallet af personer, som fik udstedt afgørelser efter en personlig samtale
 - iv) antallet af personer, som fik udstedt afgørelser i første instans eller endelige afgørelser om indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold
- d) for statistikker krævet i henhold til artikel 4, stk. 3, påklagens varighed
- e) for statistikker krævet i henhold til artikel 4, stk. 4, opdelinger efter alder og statsborgerskab
- f) for statistikker krævet i henhold til artikel 6, antallet af:
- i) ansøgninger og afslåede ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse fra tredjelandstatsborgere i referenceperioden opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for ansøgning om opholdstilladelse, alder og køn
 - ii) afslåede ansøgninger om opholdstilladelse som følge af en tredjelandstatsborgers ændrede indvandringsstatus eller begrundelse for ophold
 - iii) opholdstilladelser, der blev udstedt af familiemæssige årsager, opdelt efter begrundelsen for udstedelsen af tilladelsen og tredjelandstatsborgerens referencepersons status

- g) for statistikker krævet i henhold til artikel 7, opdelinger efter
- i) begrundelserne for afgørelserne eller lovene, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1, litra a)
 - ii) antallet af personer, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1, litra a), og som var omfattet af et indrejseforbud
 - iii) antallet af personer i tilbagesendelsesprocedurer, der er omfattet af en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der pålægger frihedsberøvelse, yderligere opdelt efter frihedsberøvelsens varighed, eller et alternativ til frihedsberøvelse, opdelt efter type alternativ og den måned, hvor afgørelsen blev truffet eller retsakten blev udstedt
 - iv) antallet af tilbagevendte personer, yderligere opdelt efter bestemmelsesland og type afgørelse eller retsakt som følger:
 - i overensstemmelse med en formel EU-tilbagetagelsesaftale
 - i overensstemmelse med en uformel EU-tilbagetagelsesaftale
 - i overensstemmelse med en national tilbagetagelsesaftale.
4. Kommissionen (Eurostat) evaluerer resultaterne af pilotundersøgelserne i tæt samarbejde med medlemsstaterne og gør resultaterne offentligt tilgængelige. Evalueringen skal omfatte en vurdering af merværdien på EU-plan af de nye dataindsamlinger under pilotundersøgelserne og en analyse af omkostningseffektiviteten, herunder en vurdering af byrden for respondenterne og af produktionsomkostningerne i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 223/2009.
5. Under hensyntagen til den positive evaluering af resultaterne af pilotundersøgelserne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med hensyn til de forhold, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2.
6. For at lette gennemførelsen af pilotundersøgelserne omhandlet i denne artikel, yder Kommissionen (Eurostat) passende finansiering i overensstemmelse med artikel 9b til medlemsstater, der gennemfører de pågældende pilotundersøgelser.
7. Senest den 13. juli 2022 og derefter hvert andet år aflægger Kommissionen (Eurostat) rapport om de overordnede fremskridt, der er gjort med hensyn til de forhold, der er omhandlet i stk. 3. Rapporten offentliggøres.

Artikel 9b

Finansiering

1. Med henblik på gennemførelsen af denne forordning ydes der tilskud fra Unionens almindelige budget til de nationale statistiske kontorer og andre relevante nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 223/2009, til:
- a) at udvikle nye metoder for statistikker i henhold til nærværende forordning, herunder for medlemsstaternes deltagelse i pilotundersøgelser som omhandlet i artikel 9a
 - b) at udvikle eller gennemføre nye dataindsamlinger og opdelinger inden for denne forordnings anvendelsesområde, herunder opgradere datakilder og IT-systemer, i en periode på op til fem år.
2. Unionens finansielle bidrag som omhandlet i denne artikels stk. 1, skal ydes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1046 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

- 10) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Gennemførelsesretsakter med henblik på nærmere fastlæggelse af opdelinger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på nærmere at fastlægge opdelinger i overensstemmelse med artikel 4-7. Når Kommissionen vedtager sådanne gennemførelsesretsakter, begrundes den behovet for de pågældende opdelinger med henblik på udvikling og overvågning af Unionens politikker på migrations- og asylområdet og sikrer, at disse gennemførelsesretsakter ikke pålægger medlemsstaterne væsentlige ekstra omkostninger eller byrder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2, senest 18 måneder før udløbet af referenceperioden, hvor dataene vedrører et kalenderår, og senest seks måneder før udløbet af referenceperioden, hvor dataene vedrører kortere perioder end ét år.«

- 11) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Europæiske Statistiske System, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 223/2009. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

- 12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Dispensationer

1. Hvor anvendelsen af denne forordning eller gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne ville kræve, at der foretages større tilpasninger af en medlemsstats nationale statistiske system, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter give en dispensation i en periode, som den pågældende medlemsstat har anmodet om, forudsat at denne periode ikke overstiger tre år. I forbindelse hermed sikrer Kommissionen, at medlemsstaternes data er sammenlignelige, og at beregningen af de krævede repræsentative og pålidelige europæiske aggregater er aktuel, og tager hensyn til byrden for medlemsstaterne og respondenterne.

2. Hvor der fortsat er grundlag, baseret på tilstrækkelig dokumentation, for en dispensation i henhold til stk. 1 ved udgangen af den periode, som den blev givet for, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter give en dispensation i yderligere en periode, som den pågældende medlemsstat har anmodet om, forudsat at denne periode ikke overstiger to år.

3. Med henblik på anvendelse af stk. 1 og 2 fremsender en medlemsstat en behørigt begrundet anmodning til Kommissionen senest den 13. oktober 2020 eller inden for tre måneder efter den pågældende gennemførelsesretsakts ikrafttræden eller seks måneder før udgangen af den periode, som den aktuelle dispensation blev givet for, alt efter hvad der er relevant.

4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2.«

*Artikel 2***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 3), litra a) og b), og nr. 6), finder anvendelse fra den 1. marts 2021.

Artikel 1, nr. 3), litra c) og d), og nr. 5), finder anvendelse fra den 1. juli 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

N. BRNJAC

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/852**af 18. juni 2020****om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union har til formål at oprette et indre marked til fremme af en bæredygtig udvikling i Europa, bl.a. baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.
- (2) Den 25. september 2015 vedtog FN's Generalforsamling en ny global ramme for bæredygtig udvikling, nemlig 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling («2030-dagsordenen»). 2030-dagsordenen er centreret omkring målene for bæredygtig udvikling (SDG'erne) og omfatter de tre bæredygtighedsaspekter: økonomisk, social og miljømæssig. I Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 om de næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid knyttes SDG'erne til Unionens politikramme for at sikre, at der lige fra begyndelsen tages hensyn til SDG'erne i alle Unionens foranstaltninger og politikinitiativer både i Unionen og globalt. I sine konklusioner af 20. juni 2017 bekræftede Rådet, at Unionen og dens medlemsstater er engageret i gennemførelsen af 2030-dagsordenen på en fuldstændig, sammenhængende, omfattende, integreret og effektiv måde i tæt samarbejde med partnere og andre interessenter. Den 11. december 2019 offentliggjorde Kommissionen sin meddelelse om den europæiske grønne pagt.
- (3) Parisaftalen vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer («Parisaf-talen») blev godkendt af Unionen den 5. oktober 2016 ⁽³⁾. Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra c), har til formål at styrke reaktionen på klimaændringer ved bl.a. at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling. I denne forbindelse vedtog Det Europæiske Råd den 12. december 2019 konklusioner om klimaændringer. I lyset heraf udgør denne forordning et vigtigt skridt hen imod målet om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050.
- (4) Bæredygtighed og omstilling til en sikker, klimaneutral, klimarobust, mere ressourceeffektiv og cirkulær økonomi er afgørende for at sikre EU-økonomiens konkurrenceevne på lang sigt. Bæredygtighed har længe været centralt for EU-projektet, og de sociale og miljømæssige aspekter heraf afspejles i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 103.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 15.4.2020 (EUT C 184 af 3.6.2020, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- (5) I december 2016 gav Kommissionen en ekspertgruppe på højt plan mandat til at udarbejde en overordnet og omfattende EU-strategi for bæredygtig finansiering. I rapporten fra ekspertgruppen på højt plan, der blev offentliggjort den 31. januar 2018, opfordres der til, at der oprettes et teknisk robust klassificeringssystem på EU-plan for at skabe klarhed over, hvilke aktiviteter der kvalificeres som »grønne« eller »bæredygtige«, idet der begyndes med modvirkning af klimaændringer.
- (6) I sin meddelelse af 8. marts 2018 offentliggjorde Kommissionen sin »handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst«, der lancerede en ambitiøs og omfattende strategi for bæredygtig finansiering. Et af målene i denne handlingsplan er at omlægge kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer for at opnå bæredygtig og inklusiv vækst. Oprettelse af et fælles klassificeringssystem for bæredygtige aktiviteter er den vigtigste og mest presserende foranstaltning i handlingsplanen. Det anerkendes i handlingsplanen, at en omlægning af kapitalstrømme i retning af mere bæredygtige aktiviteter skal være baseret på en fælles, holistisk forståelse af aktiviteter og investeringers miljømæssige bæredygtighed. Som et første skridt vil klare retningslinjer om, hvilke aktiviteter der kvalificeres som bidragende til at nå miljømål, hjælpe med at informere investorer om de investeringer, som finansierer miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Yderligere retningslinjer om aktiviteter, der bidrager til at nå andre bæredygtigheds mål, herunder sociale mål, udarbejdes eventuelt på et senere tidspunkt.
- (7) I betragtning af de globale miljøudfordringers systemiske karakter er der behov for en systemisk og fremadskuende tilgang til miljømæssig bæredygtighed, som imødegår de voksende negative tendenser, såsom klimaændringer, tab af biodiversitet, det globale overforbrug af ressourcer, fødevareknaphed, ozonnedbrydning, havforsuring, forringelse af ferskvand og arealanvendelsesændringer samt fremkomsten af nye trusler, såsom farlige kemikalier og deres kombinerede virkninger.
- (8) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ opfordres der til en forøgelse af den private sektors finansiering af miljø- og klimarelaterede udgifter, navnlig ved at indføre incitamenter og metoder, der tilskynder selskaber til at måle de miljømæssige omkostninger ved deres virksomhed og overskud, som opnås ved at anvende miljøtjenesteydelser.
- (9) Hvis SDG'erne skal nås i Unionen, er det nødvendigt, at kapitalstrømme kanaliseres i retning af bæredygtige investeringer. Det er vigtigt at udnytte potentialet på det indre marked fuldt ud for at nå disse mål. I denne forbindelse er det afgørende at fjerne hindringer for en effektiv flytning af kapital til bæredygtige investeringer i det indre marked og at undgå, at nye hindringer opstår.
- (10) Henset til udfordringens omfang og de omkostninger, der er forbundet med manglende eller for sen handling, bør det finansielle system gradvist tilpasses med henblik på at støtte, at økonomien fungerer bæredygtigt. Med henblik herpå er der behov for, at bæredygtig finansiering gøres almindelig, og for, at der tages hensyn til bæredygtighedsindvirkningen af finansielle produkter og tjenesteydelser.
- (11) Udbud af finansielle produkter, som forfølger miljømæssigt bæredygtige mål, er en effektiv måde at kanalisere private investeringer i retning af bæredygtige aktiviteter. Krav vedrørende markedsføring af finansielle produkter eller erhvervsobligationer som miljømæssigt bæredygtige investeringer, herunder krav, der fastsættes af medlemsstaterne og Unionen for at give finansielle markedsdeltagere og udstedere mulighed for at anvende nationale mærker, har til formål at øge investorernes tillid og bevidsthed om miljøindvirkningen af disse finansielle produkter eller erhvervsobligationer, at skabe synlighed og at håndtere betænkeligheder vedrørende »grøn vaskning«. I forbindelse med denne forordning henviser grøn vaskning til den praksis, der består i at opnå en urimelig konkurrencefordel ved at markedsføre et finansielt produkt som miljøvenligt, selv om det i virkeligheden ikke opfylder grundlæggende miljøstandarder. På nuværende tidspunkt har enkelte medlemsstater indført mærkningsordninger. Disse eksisterende ordninger bygger på forskellige klassificeringssystemer for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. I betragtning af de politiske tilsagn i henhold til Parisaftalen og på EU-plan vil flere og flere medlemsstater sandsynligvis indføre mærkningsordninger eller pålægge finansielle markedsdeltagere eller udstedere andre krav vedrørende fremme af finansielle produkter eller erhvervsobligationer som miljømæssigt bæredygtige.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 — »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

Medlemsstaterne vil i sådanne tilfælde anvende deres egne nationale klassificeringssystemer for at bestemme hvilke investeringer der kvalificeres som bæredygtige. Hvis disse nationale mærkningsordninger eller krav anvendte forskellige kriterier til at bestemme, hvilke økonomiske aktiviteter der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, ville investorerne vige tilbage for at investere på tværs af grænserne, fordi det er vanskeligt at sammenligne forskellige investeringsmuligheder. Erhvervsdrivende, der ønsker at tiltrække investeringer fra hele Unionen, ville endvidere skulle opfylde forskellige kriterier i forskellige medlemsstater, hvis deres aktiviteter skulle kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige. Mangel på ensartede kriterier ville derfor øge omkostningerne og afskrække de erhvervsdrivende fra at gå ind på grænseoverskridende kapitalmarkeder med henblik på bæredygtige investeringer.

- (12) Kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, bør harmoniseres på EU-plan for at fjerne hindringerne for det indre markeds funktion med hensyn til at rejse kapital til bæredygtighedsprojekter og for at undgå, at fremtidige hindringer for sådanne projekter opstår. Med en sådan harmonisering vil erhvervsdrivende få lettere ved at rejse kapital på tværs af grænserne til deres miljømæssigt bæredygtige aktiviteter, da deres økonomiske aktiviteter kan sammenlignes på grundlag af ensartede kriterier, således at de kan udvælges som underliggende aktiver for miljømæssigt bæredygtige investeringer. En sådan harmonisering vil derfor lette grænseoverskridende investeringer i Unionen.
- (13) Hvis finansielle markedsdeltagere ikke forklarer investorer, hvordan de aktiviteter, som de investerer i, bidrager til at nå miljømål, eller hvis finansielle markedsdeltagere anvender forskellige begreber, når de forklarer, hvad en »miljømæssigt bæredygtig« økonomisk aktivitet er, vil investorer finde det uforholdsmæssigt byrdefuldt at undersøge og sammenligne forskellige finansielle produkter. Det er blevet konstateret, at sådanne praksisser afholder investorer fra at investere i miljømæssigt bæredygtige finansielle produkter. Investorers manglende tillid har også stor skadelig indvirkning på markedet for bæredygtige investeringer. Det er herudover blevet påvist, at nationale regler og markedsbaserede initiativer, der tages for at håndtere dette problem inden for nationale grænser, fører til en fragmentering af det indre marked. Hvis finansielle markedsdeltagere oplyser, hvordan og i hvilket omfang de finansielle produkter, som stilles til rådighed som miljømæssigt bæredygtige, investerer i aktiviteter, som opfylder kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter i henhold til denne forordning, og hvis finansielle markedsdeltagere til sådanne oplysninger anvender kriterier, der er fælles i hele Unionen, ville dette gøre det nemmere for investorer at sammenligne investeringsmuligheder på tværs af grænserne og tilskynde selskaber, der investeres i, til at gøre deres forretningsmodeller mere miljømæssigt bæredygtige. Desuden ville investorer investere i miljømæssigt bæredygtige finansielle produkter i hele Unionen med større tillid, hvilket forbedrer det indre markeds funktion.
- (14) For at fjerne de eksisterende hindringer for det indre markeds funktion og undgå, at der opstår sådanne hindringer i fremtiden, bør medlemsstaterne og Unionen være forpligtede til at anvende et fælles begreb for miljømæssigt bæredygtige investeringer, når de på nationalt plan eller EU-plan fastlægger krav vedrørende finansielle markedsdeltagere eller udstedere med henblik på mærkning af finansielle produkter eller erhvervsobligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige. For at undgå markedsfragmentering og skade på forbrugernes og investorernes interesser som følge af forskellige opfattelser af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter bør nationale krav, som finansielle markedsdeltagere eller udstedere skal overholde for at markedsføre finansielle produkter eller erhvervsobligationer som miljømæssigt bæredygtige, være baseret på ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Sådanne finansielle markedsdeltagere og udstedere omfatter finansielle markedsdeltagere, der stiller miljømæssigt bæredygtige finansielle produkter til rådighed, og ikkefinansielle selskaber, der udsteder miljømæssigt bæredygtige erhvervsobligationer.
- (15) Fastlæggelse af kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter kan tilskynde erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af denne forordning, til på deres websteder frivilligt at offentliggøre og give oplysninger om deres miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Disse oplysninger vil ikke blot gøre det lettere for finansielle markedsdeltagere og andre relevante aktører på de finansielle markeder at identificere, hvilke erhvervsdrivende der udøver miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, men vil også gøre det lettere for disse erhvervsdrivende at rejse finansiering af deres miljømæssigt bæredygtige aktiviteter.

- (16) En klassificering af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter på EU-plan bør muliggøre udvikling af fremtidige EU-politikker til støtte for bæredygtig finansiering, herunder standarder for miljømæssigt bæredygtige finansielle produkter i hele Unionen og indførelse til sin tid af mærker, der formelt anerkender, at disse standarder overholdes i hele Unionen. Det kunne også danne grundlag for andre økonomiske og reguleringsmæssige foranstaltninger. Ensartede retlige krav til bestemmelse af investeringernes grad af miljømæssig bæredygtighed baseret på ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter er nødvendige som reference for fremtidig EU-ret, der har til formål at lette omlægningen af investeringer i retning af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.
- (17) I forbindelse med opfyldelsen af SDG'erne i Unionen har politikvalg såsom oprettelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer været effektive med hensyn til at bidrage til at kanalisere private investeringer i retning af bæredygtige investeringer sammen med offentlige midler. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ⁽⁵⁾ fastsætter et klimainvesteringsmål på 40 % for infrastruktur- og innovationsprojekter under Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer. Fælles kriterier til bestemmelse af, om økonomiske aktiviteter kvalificeres som bæredygtige, herunder deres indvirkning på miljøet, kan understøtte lignende fremtidige EU-initiativer til mobilisering af investeringer, der forfølger klimarelaterede mål eller andre miljømål.
- (18) For at undgå at skade investorenes interesser bør fondsforvaltere og institutionelle investorer, der udbyder finansielle produkter, oplyse, hvordan og i hvilket omfang de anvender kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter til at bestemme deres investeringers miljømæssige bæredygtighed. De oplysninger, som gives, bør gøre det muligt for investorer at forstå den andel af investeringerne, der ligger til grund for det finansielle produkt, i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter som en procentdel af alle investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og dermed gøre det muligt for investorerne at forstå investeringens grad af miljømæssig bæredygtighed. Hvis de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, er i økonomiske aktiviteter, der bidrager til et miljømål, bør de oplysninger, der skal gives, angive det eller de miljømål, som den investering, der ligger til grund for det finansielle produkt, bidrager til, samt hvordan og i hvilket omfang de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, finansierer miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, og oplysningerne bør omfatte nærmere oplysninger om de respektive andele af mulighedsskabende aktiviteter og omstillingsaktiviteter. Kommissionen bør præcisere, hvilke oplysninger der skal gives i den henseende. Disse oplysninger bør gøre det muligt for de nationale kompetente myndigheder let at verificere, at oplysningsforpligtelsen er overholdt, samt at håndhæve sådan overholdelse i overensstemmelse med gældende national ret. Hvis finansielle markedsdeltagere ikke tager kriterierne for miljømæssigt bæredygtige investeringer i betragtning, bør de udsende en erklæring herom. For at undgå omgåelse af oplysningsforpligtelsen bør denne forpligtelse også gælde i tilfælde, hvor finansielle produkter markedsføres som fremmede miljømæssige karakteristika, herunder finansielle produkter, der har miljøbeskyttelse i bred forstand som deres mål.
- (19) Oplysningsforpligtelserne i denne forordning supplerer reglerne om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 ⁽⁶⁾. For at øge gennemsigtigheden og sikre, at finansielle markedsdeltagere tilvejebringer et objektivt sammenligningsgrundlag for slutinvestorer om den andel af investeringer, der finansierer miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, supplerer nærværende forordning reglerne om gennemsigtighed i oplysninger, der gives forud for indgåelse af en aftale, og i periodiske rapporter som fastsat i forordning (EU) 2019/2088. Definitionen af »bæredygtig investering« i forordning (EU) 2019/2088 omfatter investeringer i økonomiske aktiviteter, som bidrager til et miljømål, hvilket bl.a. omfatter investeringer i »miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter« som defineret i nærværende forordning. Forordning (EU) 2019/2088 anser desuden kun en investering for at være en bæredygtig investering, hvis den ikke er til væsentlig skade for nogen miljømæssige eller sociale mål som anført i nævnte forordning.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

- (20) For at sikre pålideligheden, sammenhængen og sammenligneligheden af bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser bør oplysninger i henhold til denne forordning så vidt muligt anvende eksisterende bæredygtighedsindikatorer som foreslået af Europa-Parlamentets i dets resolution af 29. maj 2018 om bæredygtig finansiering ⁽⁷⁾. I denne forbindelse bør de tekniske screeningskriterier så vidt muligt bygge på bæredygtighedsindikatorerne omhandlet i forordning (EU) 2019/2088.
- (21) For så vidt angår økonomiske aktiviteter, der udøves af virksomheder, som ikke er forpligtede til at give oplysninger i henhold til denne forordning, kan der være undtagelsestilfælde, hvor finansielle markedsdeltagere ikke med rimelighed kan få relevante oplysninger, så de pålideligt kan bestemme tilpasningen til de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til denne forordning. I sådanne undtagelsestilfælde, og kun med hensyn til økonomiske aktiviteter, for hvilke der ikke har kunnet indhentes fuldstændige, pålidelige og rettidige oplysninger, bør finansielle markedsdeltagere have mulighed for at foretage supplerende vurderinger og skøn på grundlag af oplysninger fra andre kilder. Sådanne vurderinger og skøn bør kun kompensere for begrænsede og specifikke dele af de ønskede dataelementer og give anledning til en forsigtig konklusion. For at sikre, at oplysningerne til investorer er klare og ikke vildledende, bør finansielle markedsdeltagere tydeligt gøre rede for grundlaget for deres konklusioner samt for grundene til, at de skal foretage sådanne supplerende vurderinger og skøn med henblik på oplysninger til slutinvestorer.
- (22) I sin meddelelse af 20. juni 2019 om »Retningslinjer for ikke-finansiel rapportering: Tillæg om rapportering af klimarelaterede oplysninger«, anbefaler Kommissionen, at visse store selskaber rapporterer om visse klimarelaterede nøgleresultatindikatorer baseret på den ramme, der fastsættes ved denne forordning. Oplysninger om andelen af sådanne store ikkefinansielle selskabers omsætning, kapitaludgifter (CapEx) eller driftsudgifter (OpEx), der er forbundet med miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, samt nøgleresultatindikatorer, der er skræddersyede til store finansielle selskaber, er navnlig nyttige for investorer, som er interesserede i selskaber, hvis produkter og tjenesteydelser bidrager væsentlig til et af de miljømål, der er fastsat i denne forordning. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve, at sådanne store selskaber årligt offentliggør sådanne nøgleresultatindikatorer, og at definere dette krav nærmere i delegerede retsakter, navnlig for så vidt angår store finansielle selskaber. Det ville være uforholdsmæssigt byrdefuldt at udvide et sådant krav til også at mindre selskaber, men mindre selskaber kan beslutte at offentliggøre sådanne oplysninger frivilligt.
- (23) Med henblik på at bestemme en given økonomisk aktivitets miljømæssige bæredygtighed bør der fastlægges en udtømmende liste over miljømål. De seks miljømål, som denne forordning bør omfatte, er: modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, omstilling til en cirkulær økonomi, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.
- (24) En økonomisk aktivitet, der forfølger miljømålet om modvirkning af klimaændringer, bør bidrage væsentligt til stabilisering af drivhusgasemissionerne ved at undgå eller reducere dem eller ved at øge drivhusgasoptaget. Den økonomiske aktivitet bør være forenelig med det langsigtede temperaturmål i Parisaftalen. Dette miljømål bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ⁽⁸⁾.
- (25) En økonomisk aktivitet, som forfølger miljømålet om tilpasning til klimaændringer, bør bidrage væsentligt til at mindske eller forebygge negativ indvirkning af det nuværende eller forventede fremtidige klima eller risiciene for sådan negativ indvirkning, uanset om det er på selve aktiviteten eller på mennesker, naturen eller aktiver. Dette miljømål bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret og Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030.

⁽⁷⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 23.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

- (26) Miljømålet om bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁽⁹⁾ og direktiv 2000/60/EF⁽¹⁰⁾, 2006/7/EF⁽¹¹⁾, 2006/118/EF⁽¹²⁾, 2008/56/EF⁽¹³⁾ og 2008/105/EF⁽¹⁴⁾, Rådets direktiv 91/271/EØF⁽¹⁵⁾, 91/676/EØF⁽¹⁶⁾ og 98/83/EF⁽¹⁷⁾ og Kommissionens afgørelse (EU) 2017/848⁽¹⁸⁾, samt med Kommissionens meddelelse af 18. juli 2007 om »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union«, af 14. november 2012 om »En plan for at beskytte Europas vandressourcer« og af 11. marts 2019 om »Den Europæiske Unions strategiske tilgang til lægemidler i miljøet«.
- (27) Miljømålet om omstilling til en cirkulær økonomi bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret inden for cirkulær økonomi, affald og kemikalier, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁽¹⁹⁾, (EF) nr. 1907/2006⁽²⁰⁾ og (EU) 2019/1021⁽²¹⁾, og direktiv 94/62/EF⁽²²⁾, 2000/53/EF⁽²³⁾, 2006/66/EF⁽²⁴⁾, 2008/98/EF⁽²⁵⁾, 2010/75/EU⁽²⁶⁾, 2011/65/EU⁽²⁷⁾, 2012/19/EU⁽²⁸⁾, (EU) 2019/883⁽²⁹⁾ og (EU) 2019/904⁽³⁰⁾, Rådets direktiv

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

⁽¹⁶⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/848 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af kriterier og metodiske standarder for god miljøtilstand i havområder samt specifikationer og standardmetoder for overvågning og vurdering og om ophævelse af afgørelse 2010/477/EU (EUT L 125 af 18.5.2017, s. 43).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 45).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/883 af 17. april 2019 om modtagefaciliteter i havne til aflevering af affald fra skibe, om ændring af direktiv 2010/65/EU og om ophævelse af direktiv 2000/59/EF (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 116).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

1999/31/EF⁽³¹⁾, Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014⁽³²⁾, beslutning 2000/532/EF⁽³³⁾ og afgørelse 2014/955/EU⁽³⁴⁾, samt med Kommissionens meddelelse af 2. december 2015 om »Kredslobet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« og af 16. januar 2018 om »En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi«.

- (28) En økonomisk aktivitet kan bidrage væsentligt til at nå miljømålet om omstilling til en cirkulær økonomi på flere måder. Den kan f.eks. øge produkters holdbarhed, reparationsmuligheder, opgraderingsmuligheder og genbrugsmuligheder eller kan mindske ressourceanvendelsen gennem udformning og materialevalg, lette nye anvendelsesmuligheder, demontering og dekonstruktion i bygnings- og byggesektoren, navnlig for at mindske brugen af byggematerialer og fremme genbrug af byggematerialer. Den kan også bidrage væsentligt til at nå miljømålet om omstilling til en cirkulær økonomi ved at udvikle »produkt som en tjenesteydelse«-forretningsmodeller og cirkulære værdikæder med henblik på at holde produkter, komponenter og materialer på deres højeste nytte- og værdiniveau længst muligt. En eventuel reduktion af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter gennem hele livscyklusen, herunder ved at erstatte dem med sikrere alternativer, bør som minimum være i overensstemmelse med EU-retten. En økonomisk aktivitet kan også bidrage væsentligt til miljømålet om omstilling til en cirkulær økonomi ved at mindske fødevareraffald inden for produktion, forarbejdning, fremstilling eller distribution af fødevarer.
- (29) Miljømålene om forebyggelse og bekæmpelse af forurening bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2004/35/EF⁽³⁵⁾, 2004/107/EF⁽³⁶⁾, 2006/118/EF, 2008/50/EF⁽³⁷⁾, 2008/105/EF, 2010/75/EU, (EU) 2016/802⁽³⁸⁾ og (EU) 2016/2284⁽³⁹⁾.
- (30) Miljømålene om beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer bør fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010⁽⁴⁰⁾, (EU) nr. 511/2014⁽⁴¹⁾ og (EU) nr. 1143/2014⁽⁴²⁾ og direktiv 2009/147/EF⁽⁴³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 338/97⁽⁴⁴⁾ og direktiv 91/676/EØF og 92/43/EØF⁽⁴⁵⁾, og med Kommissionens meddelelse af 21. maj 2003 om »Retshåndhævelse, god

⁽³¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁽³²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18. december 2014 om afløsning af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 365 af 19.12.2014, s. 89).

⁽³³⁾ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

⁽³⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 44).

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3).

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/802 af 11. maj 2016 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 58).

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 59).

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT)«, af 3. maj 2011 om »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«, af 6. maj 2013 om »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital«, af 26. februar 2016 om »EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter« og af 23. juli 2019 om »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove«.

- (31) En økonomisk aktivitet kan bidrage væsentligt til at nå miljømålet om beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer på flere måder, herunder ved at beskytte, bevare eller genoprette biodiversitet og økosystemer og derved forbedre økosystemtjenesterne. Sådanne tjenester er inddelt i fire kategorier, nemlig forsyningstjenester, såsom fødevarer og vand, reguleringstjenester, såsom klimakontrol og sygdomsbekæmpelse, støttetjenester, såsom næringsstofkredsløb og iltproduktion, og kulturelle tjenester, såsom åndelige og rekreative fordele.
- (32) Med henblik på denne forordning bør udtrykket »bæredygtig skovforvaltning« fortolkes under hensyntagen til praksis og anvendelse af skove og skovområder, der bidrager til at forbedre biodiversiteten eller til at standse eller forebygge forringelse af økosystemer, skovrydning og tab af levesteder, under hensyntagen til forvaltningsansvar og anvendelse af skove og skovområder på en måde og i et omfang, der bevarer deres biodiversitet, produktivitet, gendannelsesevne og vitalitet samt deres muligheder for nu og i fremtiden at opfylde relevante økologiske, økonomiske og samfundsmæssige funktioner på lokalt, nationalt og globalt niveau uden at skade andre økosystemer, som anført i resolution H1 fra den anden ministerkonference om beskyttelse af skovene i Europa den 16.-17. juni 1993 i Helsingfors om Generelle retningslinjer for en bæredygtig forvaltning af skove i Europa, samt under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 og (EU) 2018/841⁽⁴⁶⁾ og direktiv (EU) 2018/2001⁽⁴⁷⁾ samt Kommissionens meddelelse af 20. september 2013 om »En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor«.
- (33) Med henblik på denne forordning anvendes udtrykket »energieffektivitet« i bred betydning og bør fortolkes under hensyntagen til relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369⁽⁴⁸⁾ direktiv 2012/27/EU⁽⁴⁹⁾ og (EU) 2018/844⁽⁵⁰⁾ samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽⁵¹⁾.
- (34) Der bør for hvert miljømål fastlægges ensartede kriterier til bestemmelse af, om økonomiske aktiviteter bidrager væsentligt til det pågældende mål. Et af elementerne i de ensartede kriterier bør være at undgå, at de miljømål, der er fastsat i denne forordning, skades væsentligt. Dette er for at undgå, at investeringer kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, i tilfælde hvor de økonomiske aktiviteter, der investeres i, skader miljøet i et omfang, der overstiger deres bidrag til et miljømål. Sådanne kriterier bør ud over miljøindvirkningen af den økonomiske aktivitet i sig selv tage hensyn til livscyklussen for de produkter og tjenester, der tilvejebringes ved den pågældende økonomiske aktivitet, herunder tage hensyn til dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, navnlig ved at tage hensyn til produktets produktion, anvendelse og bortskaffelse.

⁽⁴⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 75).

⁽⁵¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

- (35) I lyset af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles tilsagn om at følge de principper, der er indeholdt i den europæiske søjle for sociale rettigheder til støtte for bæredygtig og inklusiv vækst, og i anerkendelse af betydningen af internationale minimumsstandarder for menneske- og arbejdstagerrettigheder bør overholdelse af minimumsgarantier være en betingelse for, at økonomiske aktiviteter kan kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige. Økonomiske aktiviteter bør derfor kun kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, hvis de udøves i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, herunder Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's otte grundlæggende konventioner og de internationale grundlæggende menneskerettigheder. I ILO's grundlæggende konventioner defineres menneske- og arbejdstagerrettigheder, som selskaber bør respektere. Flere af disse internationale standarder er forankret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde og princippet om ikkeforskelsbehandling. Disse minimumsgarantier berører ikke anvendelsen af strengere krav vedrørende miljø, sundhed, sikkerhed og social bæredygtighed, der er fastsat i EU-retten. Ved overholdelsen af disse minimumsgarantier bør virksomheder efterleve princippet om ikke at gøre væsentlig skade som omhandlet i forordning (EU) 2019/2088 og tage hensyn til de i henhold til nævnte forordning vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver dette princip nærmere.
- (36) For at sikre sammenhæng mellem nærværende forordning og forordning (EU) 2019/2088 bør nærværende forordning ændre forordning (EU) 2019/2088 med henblik på at give de europæiske tilsynsmyndigheder, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³²⁾, (EU) nr. 1094/2010 ⁽³³⁾ og (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁴⁾ (samlet betegnet »ESA'erne«), mandat til i fællesskab at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere at præcisere indholdet og fremlæggelsen af oplysningerne i forhold til princippet om ikke at gøre væsentlig skade. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør være i overensstemmelse med indholdet af, metoderne i forbindelse med og fremlæggelsen af bæredygtighedsindikatorerne vedrørende negative indvirkninger, jf. forordning (EU) 2019/2088. De bør også være i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i den europæiske søjle for sociale rettigheder, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, herunder ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's otte grundlæggende konventioner og de internationale grundlæggende menneskerettigheder.
- (37) Forordning (EU) 2019/2088 bør yderligere ændres med henblik på at bemyndige ESA'erne til gennem Det Fælles Udvalg at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at supplere reglerne om gennemsigtighed i forbindelse med fremme af miljømæssige karakteristika og miljømæssigt bæredygtige investeringer i oplysninger, der gives forud for indgåelse af en aftale, og i periodiske rapporter.
- (38) I betragtning af de specifikke tekniske oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere miljøindvirkningen af en økonomisk aktivitet, og den hurtige udvikling inden for både videnskab og teknologi bør kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter tilpasses regelmæssigt for at afspejle denne udvikling. For at kriterierne kan være ajourført på grundlag af videnskabelig dokumentation og input fra eksperter og relevante interessenter, bør betingelserne for et »væsentligt bidrag« og »væsentlig skade« angives nærmere for forskellige økonomiske aktiviteter og regelmæssigt ajourføres. Kommissionen bør med henblik herpå fastsætte detaljerede og tilpassede tekniske screeningskriterier for de forskellige økonomiske aktiviteter på grundlag af teknisk input fra en multiinteressentplatform for bæredygtig finansiering.
- (39) Nogle økonomiske aktiviteter har negativ indvirkning på miljøet, og ved at mindske en sådan negativ indvirkning kan der ydes et væsentligt bidrag til et eller flere miljømål. For disse økonomiske aktiviteter er det hensigtsmæssigt at fastsætte tekniske screeningskriterier, som kræver en væsentlig forbedring af miljømæssige præstationer sammenlignet med blandt andet gennemsnittet for sektoren, men som samtidig undgår miljømæssigt skadelige

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

fastlåsningsevirkninger, herunder kulstofintensive fastlåsningsevirkninger, i den finansierede økonomiske aktivitets økonomiske levetid. I disse kriterier bør der også tages hensyn til en bestemt økonomisk aktivitets langsigtede indvirkning.

- (40) En økonomisk aktivitet bør ikke kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, hvis den forvolder miljøet mere skade end de fordele, som den medfører. De tekniske screeningskriterier bør fastsætte de minimumskrav, der er nødvendige for at undgå, at andre mål skades væsentligt, herunder ved at bygge på eventuelle minimumskrav, der er fastlagt i medfør af EU-retten. Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier bør Kommissionen sikre, at disse kriterier baseres på tilgængelig videnskabelig dokumentation, udarbejdes under hensyntagen til livscyklusovervejelser, herunder eksisterende livscyklusvurderinger, og regelmæssigt ajourføres. Når en videnskabelig evaluering ikke gør det muligt at fastslå en risiko med tilstrækkelig sikkerhed, bør forsigtighedsprincippet finde anvendelse i overensstemmelse med artikel 191 i TEUF.
- (41) Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier for miljømålet om modvirkning af klimaændringer bør Kommissionen tage hensyn til og skabe incitament til den løbende og nødvendige omstilling til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med denne forordnings artikel 10, stk. 2. Ud over anvendelse af klimaneutral energi og flere investeringer i økonomiske aktiviteter og sektorer, der allerede har lave emissioner, kræver omstillingen en væsentlig nedbringelse af drivhusgasemissionerne inden for andre økonomiske aktiviteter og sektorer, hvor der ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer. Disse økonomiske omstillingsaktiviteter bør kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis deres drivhusgasemissioner er væsentligt lavere end sektorens eller industriens gennemsnit, de ikke hæmmer udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer, og de ikke fører til en fastlåsning af aktiver, der er uforenelige med målet om klimaneutralitet, under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid. De tekniske screeningskriterier for sådanne økonomiske omstillingsaktiviteter bør sikre, at disse omstillingsaktiviteter har en troværdig kurs mod klimaneutralitet, og bør med regelmæssige mellemrum tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (42) En økonomisk aktivitet bør kvalificeres som bidragende væsentligt til at nå et eller flere af de miljømål, der er fastsat i denne forordning, når den direkte gør det muligt for andre aktiviteter at bidrage væsentligt til at nå et eller flere af disse mål. En sådan mulighedsskabende aktivitet bør ikke føre til en fastlåsning af aktiver, som undergraver langsigtede miljømål, under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid, og bør have en betydelig positiv miljøindvirkning ud fra livscyklusovervejelser.
- (43) Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier bør Kommissionen tage hensyn til relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009⁽⁵⁵⁾ og (EF) nr. 66/2010⁽⁵⁶⁾, samt Kommissionens henstilling 2013/179/EU⁽⁵⁷⁾ og Kommissionens meddelelse af 16. juli 2018 om »Offentlige indkøb for et bedre miljø«. For at undgå unødvendige uoverensstemmelser med allerede eksisterende nomenklaturer for økonomiske aktiviteter til andre formål bør Kommissionen også tage hensyn til de statistiske klassifikationer vedrørende sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser, nemlig klassifikationen af miljøbeskyttelsesaktiviteter (CEPA) og klassifikationen af ressourceforvaltningsforanstaltninger (CREMA) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 538/2014⁽⁵⁸⁾. Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier bør Kommissionen tage hensyn til eksisterende miljøindikatorer og rapporteringsrammer, som er udarbejdet af blandt andre Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur, og eksisterende internationale standarder såsom dem, der er udarbejdet af blandt andre OECD.

⁽⁵⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

⁽⁵⁷⁾ Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 538/2014 af 16. april 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 691/2011 om europæiske miljøøkonomiske regnskaber (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 113).

- (44) Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier bør Kommissionen også tage hensyn til de særlige forhold i infrastruktursektoren og til miljømæssige, sociale og økonomiske eksternaliteter i en cost-benefit-analyse. I denne forbindelse bør Kommissionen tage hensyn til relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁽⁵⁹⁾, 2011/92/EU⁽⁶⁰⁾, 2014/23/EU⁽⁶¹⁾, 2014/24/EU⁽⁶²⁾ og 2014/25/EU⁽⁶³⁾, EU-standarder og aktuell metodologi samt arbejdet i internationale organisationer såsom OECD. De tekniske screeningskriterier bør i denne forbindelse fremme hensigtsmæssige ledelsesmæssige rammer, der integrerer miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer, jf. de FN-støttede principper for ansvarlige investeringer, på alle stadier af et projekts livscyklus.
- (45) De tekniske screeningskriterier bør sikre, at relevante økonomiske aktiviteter i en bestemt sektor kan kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige og behandles ens, hvis de bidrager i samme grad til at nå et eller flere af de miljømål, der er fastsat i denne forordning. Den potentielle evne til at bidrage til at nå disse miljømål kan variere mellem sektorer, hvilket bør afspejles i kriterierne. Inden for hver sektor bør disse kriterier dog ikke stille visse økonomiske aktiviteter ringere i forhold til andre, hvis førstnævnte aktiviteter bidrager til at nå miljømålene i samme omfang som sidstnævnte aktiviteter.
- (46) Ved fastsættelsen og ajourføringen af tekniske screeningskriterier for miljømæssigt bæredygtige aktiviteter bør Kommissionen vurdere, hvorvidt fastsættelse af disse kriterier vil føre til strandede aktiver eller uforenelige incitamenter eller få anden negativ indvirkning på de finansielle markeder.
- (47) For at undgå alt for byrdefulde opfyldelsesomkostninger for erhvervsdrivende bør Kommissionen fastsætte tekniske screeningskriterier, som sikrer tilstrækkelig juridisk klarhed, som er praktisable og lette at anvende, og for hvilke opfyldelsen kan verificeres inden for rimelige grænser for opfyldelsesomkostninger, således at unødvendige administrative byrder undgås. Tekniske screeningskriterier kan kræve, at der foretages en livscyklusvurdering, når det er tilstrækkelig praktisabelt og nødvendigt.
- (48) For at sikre, at investeringer kanaliseres i retning af de økonomiske aktiviteter, som har den største positive indvirkning på miljømålene, bør Kommissionen prioritere fastsættelse af tekniske screeningskriterier for de økonomiske aktiviteter, der potentielt bidrager mest til miljømålene.
- (49) Der bør fastsættes hensigtsmæssige tekniske screeningskriterier for transportsektoren, herunder for mobile aktiver. Disse tekniske screeningskriterier bør tage hensyn til, at transportsektoren, herunder international skibsfart, tegner sig for næsten 26 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Som anført i handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst udgør transportsektoren ca. 30 % af de yderligere årlige investeringer, der er nødvendige for bæredygtig udvikling i Unionen, f.eks. at øge elektrificeringen eller støtte omlægningen til renere transportformer ved at fremme ændring af transportformer og bedre trafikstyring.
- (50) Ved udarbejdelsen af de tekniske screeningskriterier er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer i overensstemmelse med dagsordenen for bedre regulering. Processen for fastsættelse og ajourføring af de tekniske screeningskriterier bør inddrage relevante interessenter og bør bygge på rådgivning fra eksperter med dokumenteret viden og erfaring på de relevante områder. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette en platform for bæredygtig finansiering (»platformen«). Platformen bør sammensættes af eksperter fra både den offentlige og den private sektor. Eksperterne fra den offentlige sektor bør omfatte repræsentanter fra Det Europæiske Miljøagentur, ESA'erne, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder. Eksperterne fra den private sektor bør omfatte finansielle og ikkefinansielle

⁽⁵⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

⁽⁶⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽⁶¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

⁽⁶²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽⁶³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

markedsdeltagere og erhvervssektorer, som repræsenterer relevante industrier, samt personer med regnskabs- og rapporteringsekspertise. Platformen bør desuden omfatte eksperter, der repræsenterer civilsamfundet, herunder eksperter inden for miljømæssige, sociale, arbejdsmæssige og ledelsesmæssige spørgsmål. Finansielle markedsdeltagere bør opfordres til at underrette Kommissionen, hvis de mener, at en økonomisk aktivitet, som ikke opfylder de tekniske screeningskriterier, eller for hvilken sådanne kriterier endnu ikke er fastsat, bør kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, for at hjælpe Kommissionen med at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at supplere eller ajourføre de tekniske screeningskriterier.

- (51) Platformen bør sammensættes i overensstemmelse med de gældende horisontale regler for oprettelse og drift af Kommissionens ekspertgrupper, herunder med hensyn til udvælgelsesprocessen. Udvælgelsesprocessen bør sigte mod at sikre en høj grad af ekspertise, geografisk balance og kønsbalance samt en afbalanceret repræsentation af relevant sagkundskab under hensyntagen til platformens specifikke opgaver. Under udvælgelsesprocessen bør Kommissionen foretage en vurdering af, hvorvidt der foreligger potentielle interessekonflikter, i overensstemmelse med nævnte horisontale regler, og den bør træffe passende foranstaltninger til at løse sådanne eventuelle konflikter.
- (52) Platformen bør rådgive Kommissionen om udarbejdelse, analyse og revurdering af tekniske screeningskriterier, herunder om sådanne kriteriers potentielle indvirkning på værdiansættelsen af aktiver, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige aktiver i henhold til eksisterende markedspraksis. Platformen bør også rådgive Kommissionen om, hvorvidt de tekniske screeningskriterier er egnede til anvendelse i fremtidige EU-politikinitiativer til fremme af bæredygtige investeringer, og om den rolle, som bæredygtighedsregnskab og -rapporteringsstandarder kan spille i at støtte anvendelsen af de tekniske screeningskriterier. Platformen bør rådgive Kommissionen om udarbejdelse af yderligere foranstaltninger til at forbedre datatilgængeligheden og -kvaliteten under hensyntagen til målet om at undgå unødige administrative byrder, om behandling af andre bæredygtighedsmål, herunder sociale mål, og om minimumsgarantiers funktion og et eventuelt behov for at supplere dem.
- (53) Kommissionen bør videreføre medlemsstaternes eksisterende ekspertgruppe vedrørende bæredygtig finansiering og give den formel status. Denne ekspertgruppes opgaver vil bl.a. bestå i at rådgive Kommissionen om hensigtsmæssigheden af de tekniske screeningskriterier og den tilgang, som platformen anlægger med hensyn til at udarbejde disse kriterier. Med henblik herpå bør Kommissionen holde medlemsstaterne underrettet gennem regelmæssige møder i medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering.
- (54) For at præcisere de krav, der er fastsat i denne forordning, og navnlig for at fastsætte og ajourføre detaljerede og tilpassede tekniske screeningskriterier for forskellige økonomiske aktiviteter med hensyn til, hvad der udgør et »væsentligt bidrag til« og »væsentlig skade på« miljømål, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde oplysningsforpligtelsen i henhold til nærværende forordning, og for så vidt angår de tekniske screeningskriterier. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, såsom gennem platformen og medlemsstaternes ekspertgruppe vedrørende bæredygtig finansiering, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁶⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽⁶⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (55) Nærværende forordning supplerer oplysningskravene i forordning (EU) 2019/2088. For at sikre en velordnet og effektiv overvågning af, at de finansielle markedsdeltagere overholder nærværende forordning, bør medlemsstaterne gøre brug af de kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2088. For at håndhæve overholdelse bør medlemsstaterne desuden fastsætte regler om foranstaltninger og sanktioner, der bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. De nationale kompetente myndigheder og ESA'erne bør udøve de produktinterventionsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽⁶⁵⁾, (EU) nr. 1286/2014 ⁽⁶⁶⁾ og (EU) 2019/1238 ⁽⁶⁷⁾, også med hensyn til uhensigtsmæssig salgsspraksis eller vildledende fremlæggelse af bæredygtighedsrelaterede oplysninger, herunder de oplysninger, der kræves efter nærværende forordning.
- (56) For at sikre effektiv og bæredygtig tilrettelæggelse af arbejds- og mødepraksis vedrørende både platformen og medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering og for at muliggøre bred deltagelse og effektiv interaktion i grupperne, deres undergrupper, Kommissionen og interessenter bør øget anvendelse af digitale, herunder virtuelle, teknologier overvejes, hvor det er relevant.
- (57) For at give de relevante aktører tilstrækkelig tid til at gøre sig bekendt med de kriterier for at blive kvalificeret som miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er fastsat i denne forordning, og til at forberede deres anvendelse bør de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, for hvert enkelt miljømål finde anvendelse tolv måneder efter fastsættelsen af de relevante tekniske screeningskriterier.
- (58) De bestemmelser i denne forordning, der omhandler certifikatbaserede skatteincitamentsordninger, som eksisterede inden denne forordnings ikrafttræden, berører ikke Unionens og medlemsstaternes respektive beføjelser med hensyn til skattebestemmelser som fastsat i traktaterne.
- (59) Anvendelsen af denne forordning bør regelmæssigt gennemgås for blandt andet at vurdere fremskridt med hensyn til udarbejdelse af tekniske screeningskriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, et eventuelt behov for at revidere og supplere disse kriterier for at kunne fastslå, hvorvidt en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, effektiviteten af klassificeringssystemet for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter med hensyn til at kanalisere private investeringer i retning af sådanne aktiviteter og navnlig med hensyn til kapitalstrømmene til private virksomheder og andre juridiske enheder og videreudvikling af nævnte klassificeringssystem, herunder ved at udvide dets anvendelsesområde ud over miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, med henblik på at dække aktiviteter, der skader miljøet væsentligt, samt andre bæredygtighedsmål, herunder sociale mål.
- (60) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at indføre ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter på EU-plan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, med det formål at bestemme, i hvilken grad en investering er miljømæssigt bæredygtig.

⁽⁶⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

⁽⁶⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

⁽⁶⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 1).

2. Denne forordning finder anvendelse på:
- foranstaltninger, der vedtages af medlemsstaterne eller Unionen, og som pålægger finansielle markedsdeltagere eller udstedere krav vedrørende finansielle produkter eller erhvervsobligationer, der stilles til rådighed som miljømæssigt bæredygtige
 - finansielle markedsdeltagere, som stiller finansielle produkter til rådighed
 - virksomheder, der er omfattet af forpligtelsen til at offentliggøre en ikkefinansiell redegørelse eller en konsolideret ikkefinansiell redegørelse i henhold til henholdsvis artikel 19a eller 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁶⁸⁾.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- »miljømæssigt bæredygtig investering«: en investering i en eller flere økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til denne forordning
- »finansiell markedsdeltager«: en finansiell markedsdeltager som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2019/2088, hvilket inkluderer en producent af et pensionsprodukt, på hvem en medlemsstat har besluttet at anvende nævnte forordning i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 16
- »finansielt produkt«: et finansielt produkt som defineret i artikel 2, nr. 12), i forordning (EU) 2019/2088
- »udsteder«: en udsteder som defineret i artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 ⁽⁶⁹⁾
- »modvirkning af klimaændringer«: processen med at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C og at søge at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau som fastsat i Parisaftalen
- »tilpasning til klimaændringer«: tilpasningsprocessen til faktiske og forventede klimaændringer og deres indvirkninger
- »drivhusgas«: en drivhusgas, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽⁷⁰⁾
- »affaldshierarki«: affaldshierarkiet fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF
- »cirkulær økonomi«: et økonomisk system, hvorved værdien af produkter, materialer og andre ressourcer i økonomien bevares længst muligt, hvilket forbedrer den effektive anvendelse heraf i produktion og forbrug, hvorved miljøindvirkningen af denne anvendelse reduceres, og affaldsproduktionen og udledningen af farlige stoffer minimeres på alle stadier af livscyklussen, herunder ved anvendelse af affaldshierarkiet
- »forurenende stof«: et stof, en rystelse, varme, støj, lys eller en anden kontaminant i luft, vand eller jord, der kan skade menneskers sundhed, miljøet eller materielle værdier, eller som kan forringe eller forstyrre naturfaciliteter og andre legitime anvendelser af miljøet
- »jordbund«: det øverste lag af jordskorpen, som befinder sig mellem grundfjeldet og overfladen, og som består af mineralske partikler, organisk materiale, vand, luft og levende organismer

⁽⁶⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

⁽⁷⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- 12) »forurening«:
- a) direkte eller indirekte udledning af forurenende stoffer i luft-, vand- eller jordbundsmiljøet som følge af menneskelige aktiviteter
 - b) i forbindelse med havmiljøet forurening som defineret i artikel 3, nr. 8), i direktiv 2008/56/EF
 - c) i forbindelse med vandmiljøet forurening som defineret i artikel 2, nr. 33), i direktiv 2000/60/EF
- 13) »økosystem«: et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og deres abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed
- 14) »økosystemtjenester«: økosystemers direkte og indirekte bidrag til de økonomiske, sociale, kulturelle og andre fordele, som mennesker drager af disse økosystemer
- 15) »biodiversitet«: variabiliteten blandt levende organismer fra alle kilder, herunder terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske sammenhænge, som de er en del af; omfatter mangfoldigheden inden for arter, mellem arter og i økosystemer
- 16) »god tilstand«: i forhold til et økosystem, at økosystemet er i god fysisk, kemisk og biologisk tilstand eller af en god fysisk, kemisk og biologisk kvalitet med evne til at reproducere eller genoprette sig selv, i hvilken tilstand artssammensætningen, økosystemets opbygning og økologiske funktioner ikke forringes
- 17) »energieffektivitet«: en mere effektiv energianvendelse på alle trin i energikæden lige fra produktion til endeligt forbrug
- 18) »havområder«: havområder som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/56/EF
- 19) »overfladevand«: overfladevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2000/60/EF
- 20) »grundvand«: grundvand som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2000/60/EF
- 21) »god miljøtilstand«: god miljøtilstand som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2008/56/EF
- 22) »god tilstand«:
- a) for overfladevand at have både »god økologisk tilstand« som defineret i artikel 2, nr. 22), i direktiv 2000/60/EF og »god kemisk tilstand for overfladevand« som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 24)
 - b) for grundvand at have både »god kemisk tilstand for grundvand« som defineret i artikel 2, nr. 25), i direktiv 2000/60/EF og »god kvantitativ tilstand« som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 28)
- 23) »godt økologisk potentiale«: godt økologisk potentiale som defineret i artikel 2, nr. 23), i direktiv 2000/60/EF.

KAPITEL II

MILJØMÆSSIGT BÆREDYGTIGE ØKONOMISKE AKTIVITETER

Artikel 3

Kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter

Med henblik på at bestemme, i hvilket omfang en investering er miljømæssigt bæredygtig, kvalificeres en økonomisk aktivitet som miljømæssigt bæredygtig, hvis den økonomiske aktivitet:

- a) bidrager væsentligt til at nå et eller flere af de miljømål, der er fastsat i artikel 9 i overensstemmelse med artikel 10-16
- b) ikke væsentligt skader de miljømål, der er fastsat i artikel 9 i overensstemmelse med artikel 17
- c) udøves i overensstemmelse med de minimumsgarantier, der er fastsat i artikel 18, og
- d) opfylder de tekniske screeningskriterier, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2.

Artikel 4

Anvendelse af kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter i forbindelse med offentlige foranstaltninger og i forbindelse med standarder og mærker

Medlemsstaterne og Unionen anvender kriterierne i artikel 3 til at fastslå, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig med hensyn til enhver foranstaltning, som fastsætter krav til finansielle markedsdeltagere eller udstedere vedrørende finansielle produkter eller erhvervsobligationer, der stilles til rådighed som »miljømæssigt bæredygtige«.

Artikel 5

Gennemsigtighed for miljømæssigt bæredygtige investeringer i oplysninger, der gives forud for indgåelse af en aftale, og i periodiske rapporter

Hvis et finansielt produkt som omhandlet i artikel 9, stk. 1, 2 eller 3, i forordning (EU) 2019/2088 investerer i en økonomisk aktivitet, som bidrager til et miljømål som omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, nr. 17), skal de oplysninger, som skal gives i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 6, stk. 3, og artikel 11, stk. 2, omfatte følgende:

- a) oplysninger om det eller de miljømål som fastsat i nærværende forordnings artikel 9, som den investering, der ligger til grund for det finansielle produkt, bidrager til, og
- b) en beskrivelse af, hvordan og i hvilket omfang de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, er i økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til nærværende forordnings artikel 3.

Beskrivelsen omhandlet i nærværende artikels første afsnit, litra b), skal angive andelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er udvalgt til det finansielle produkt, herunder nærmere oplysninger om de andele af mulighedsskabende aktiviteter og omstillingsaktiviteter, der er omhandlet i henholdsvis artikel 16 og artikel 10, stk. 2, som en procentdel af alle investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt.

Artikel 6

Gennemsigtighed for finansielle produkter, der fremmer miljømæssige karakteristika i oplysninger, der gives forud for indgåelse af en aftale, og i periodiske rapporter

Hvis et finansielt produkt som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2088 fremmer miljømæssige karakteristika, finder nærværende forordnings artikel 5 tilsvarende anvendelse.

De oplysninger, der skal gives i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2019/2088, skal ledsages af følgende erklæring:

»Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.«

Artikel 7

Gennemsigtighed for andre finansielle produkter i oplysninger, der gives forud for indgåelse af en aftale, og i periodiske rapporter

Hvis et finansielt produkt ikke er omfattet af artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 eller 3, i forordning (EU) 2019/2088, skal de oplysninger, der skal gives i overensstemmelse med de bestemmelser i sektorspecifik lovgivning, som er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 3, og artikel 11, stk. 2, ledsages af følgende erklæring:

»De investeringer, der ligger til grund for dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.«

*Artikel 8***Gennemsigtighed for virksomheder i ikkefinansielle redegørelser**

1. Enhver virksomhed, der er omfattet af en forpligtelse til at offentliggøre ikkefinansielle oplysninger i henhold til artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, medtager i sin ikkefinansielle redegørelse eller konsoliderede ikkefinansielle redegørelse oplysninger om, hvordan og i hvilket omfang virksomhedens aktiviteter er forbundet med økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til denne forordnings artikel 3 og 9.
2. Ikkefinansielle virksomheder offentliggør navnlig følgende:
 - a) den andel af deres omsætning, som hidrører fra produkter eller tjenesteydelser, der er forbundet med økonomiske aktiviteter, som kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. artikel 3 og 9, og
 - b) den andel af deres kapitaludgifter og den andel af deres driftsudgifter vedrørende aktiver eller processer, der er forbundet med økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. artikel 3 og 9.
3. Hvis en virksomhed offentliggør ikkefinansielle oplysninger i henhold til artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU i en særskilt rapport i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 19a, stk. 4, eller artikel 29a, stk. 4, offentliggøres de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, i nævnte særskilte rapport.
4. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere nærværende artikels stk. 1 og 2 med henblik på at præcisere indholdet og fremlæggelsen af de oplysninger, der skal gives i henhold til nævnte stykker, herunder den metodologi, der skal anvendes for at overholde nævnte stykker under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for både finansielle og ikkefinansielle virksomheder, og de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til denne forordning. Kommissionen vedtager nævnte delegerede retsakt senest den 1. juni 2021.

*Artikel 9***Miljømål**

Med henblik på denne forordning anses følgende som miljømål:

- a) modvirkning af klimaændringer
- b) tilpasning til klimaændringer
- c) bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer
- d) omstilling til en cirkulær økonomi
- e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening
- f) beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.

*Artikel 10***Væsentligt bidrag til modvirkning af klimaændringer**

1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis aktiviteten bidrager væsentligt til stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som forhindrer farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet i overensstemmelse med det langsigtede temperaturmål i Parisaftalen ved at undgå eller nedbringe drivhusgasemissioner eller øge drivhusgasoptag, herunder gennem proces- eller produktinnovation, ved:
 - a) produktion, overførsel, oplagring, distribution eller anvendelse af vedvarende energi i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001, herunder gennem anvendelse af innovativ teknologi med potentiale til betydelige fremtidige besparelser eller gennem en nødvendig forstærkning eller udvidelse af nettet
 - b) forbedring af energieffektiviteten, undtagen for elproduktionsaktiviteter som omhandlet i artikel 19, stk. 3
 - c) forøgelse af ren eller klimaneutral mobilitet

- d) skifte til anvendelse af vedvarende materialer fra bæredygtige kilder
- e) øget anvendelse af teknologier til miljømæssigt sikker opsamling og anvendelse af kulstof (CCU) og opsamling og lagring af kulstof (CCS), som resulterer i en netto reduktion af drivhusgasemissioner
- f) styrkelse af kulstofdræn i jorden, herunder gennem afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse, genopretning af skove, bæredygtig forvaltning og genopretning af dyrkede arealer, græsarealer og vådområder, skovrejsning og regenerativt landbrug
- g) etablering af nødvendig energiinfrastruktur til at muliggøre dekarbonisering af energisystemer
- h) produktion af rene og effektive brændsler fra vedvarende energikilder eller kulstofneutrale kilde, eller
- i) muliggørelse af en hvilken som helst af de aktiviteter, der er opregnet i dette stykkes litra a)-h), i overensstemmelse med artikel 16.

2. Med henblik på stk. 1 kvalificeres en økonomisk aktivitet, for hvilken der ikke findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, når den støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner, navnlig emissioner fra faste fossile brændsler, og hvis aktiviteten:

- a) har et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien
- b) ikke er til hinder for udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer, og
- c) ikke fører til en fastlåsning af kulstofintensive aktiver under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid.

Med henblik på dette stykke og fastsættelsen af tekniske screeningskriterier i henhold til artikel 19 vurderer Kommissionen det potentielle bidrag fra og gennemførligheden af alle relevante eksisterende teknologier.

3. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:

- a) supplere nærværende artikels stk. 1 og 2 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, og
- b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.

4. Inden vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3.

5. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 3 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.

6. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 3, senest den 31. december 2020 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Artikel 11

Væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer

- 1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, hvis aktiviteten:
 - a) omfatter tilpasningsløsninger, der enten væsentligt mindsker risikoen for den negative indvirkning af det nuværende klima og forventede fremtidige klima på den pågældende økonomiske aktivitet eller væsentligt mindsker nævnte negative indvirkning, uden at risikoen for en negativ indvirkning på mennesker, naturen eller aktiver øges, eller
 - b) tilvejebringer tilpasningsløsninger, der ud over at opfylde betingelserne i artikel 16 bidrager væsentligt til at forebygge eller mindske risikoen for den negative indvirkning af det nuværende klima og forventede fremtidige klima på mennesker, naturen eller aktiver, uden at risikoen for en negativ indvirkning på andre mennesker, naturen eller aktiver øges.

2. De tilpasningsløsninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), vurderes og rangeres efter prioritet på grundlag af de bedste tilgængelige klimaprogner og skal som minimum forebygge eller mindske:
 - a) den lokalitetsbestemte og kontekstbestemte negative indvirkning af klimaændringer på den økonomiske aktivitet, eller
 - b) den potentielle negative indvirkning af klimaændringer på det miljø, hvor den økonomiske aktivitet finder sted.
3. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:
 - a) supplere nærværende artikels stk. 1 og 2 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, og
 - b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.
4. Inden vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3.
5. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 3 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.
6. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 3, senest den 31. december 2020 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Artikel 12

Væsentligt bidrag til bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer

1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, hvis aktiviteten enten bidrager væsentligt til at opnå en god tilstand for vandområder, herunder overfladevand- og grundvandområder, eller til at forhindre forringelse af vandområder, der allerede har en god tilstand, eller bidrager væsentligt til at opnå en god miljøtilstand for havområder, eller til at forhindre forringelse af havområder, der allerede har en god miljøtilstand, ved at:
 - a) beskytte miljøet mod de skadelige virkninger af udledning af by- og industrispildevand, herunder mod kontaminanter, der begynder at give anledning til bekymring, såsom lægemidler og mikroplast, f.eks. ved at sikre en tilstrækkelig opsamling, rensning og udledning af by- og industrispildevand
 - b) beskytte menneskers sundhed mod den negative indvirkning af enhver forurening af drikkevand ved at sikre, at det er frit for mikroorganismer, parasitter og stoffer, der udgør en potentiel fare for menneskers sundhed, samt forbedre adgang til drikkevand for alle
 - c) forbedre vandforvaltningen og -effektiviteten, herunder ved at beskytte og forbedre akvatiske økosystemers tilstand, fremme bæredygtig anvendelse af vand gennem langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer, bl.a. ved hjælp af foranstaltninger såsom genbrug af vand, ved at sikre en gradvis reduktion af forurenende stoffer i overfladevand og grundvand, ved at bidrage til at modvirke virkningerne af oversvømmelser og tørke eller gennem enhver anden aktivitet, der beskytter eller forbedrer vandområdets kvalitative og kvantitative tilstand

- d) sikre en bæredygtig anvendelse af marine økosystemtjenester eller bidrage til en god miljøtilstand i havområder, herunder ved at beskytte, bevare eller genoprette havmiljøet og ved at forhindre eller reducere tilførsler i havmiljøet, eller
- e) muliggøre enhver af de i dette stykkes litra a)-d) opregnede aktiviteter i overensstemmelse med artikel 16.
2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:
- a) supplere nærværende artikels stk. 1 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en bestemt økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, og
- b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.
3. Inden vedtagelse af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.
4. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 2 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.
5. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, senest den 31. december 2021 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 13

Væsentligt bidrag til omstillingen til en cirkulær økonomi

1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til omstillingen til en cirkulær økonomi, herunder forebyggelse, genbrug og genanvendelse af affald, hvis aktiviteten ved at:
- a) anvende naturressourcer, herunder biobaserede råstoffer fra bæredygtige kilder og andre råstoffer, i produktionen mere effektivt, herunder ved:
- i) at mindske forbruget af primære råstoffer eller øge anvendelsen af biprodukter og sekundære råstoffer, eller
- ii) ressource- og energieffektivitetsforanstaltninger
- b) øge produkters holdbarhed, reparationsmuligheder, opgraderingsmuligheder eller genanvendelsesmuligheder, navnlig i forbindelse med design- og fremstillingsaktiviteter
- c) øge produkters genanvendelighed, herunder genanvendelsesmulighederne for de enkelte materialer i disse produkter, bl.a. ved at erstatte eller reducere anvendelsen af produkter og materialer, som ikke kan genanvendes, navnlig i forbindelse med design- og fremstillingsaktiviteter
- d) reducere indholdet af farlige stoffer væsentligt og erstatte særligt problematiske stoffer i materialer og produkter gennem hele deres livscyklus i overensstemmelse med målene fastsat i EU-retten, herunder ved at erstatte disse stoffer med sikrere alternativer og sikre sporbarheden
- e) forlænge anvendelsen af produkter, herunder gennem genanvendelse, design med henblik på lang levetid, udtænkning af nye anvendelsesområder, demontering, genfremstilling, opgraderinger og reparation og deling af produkter
- f) øge anvendelsen af sekundære råstoffer og deres kvalitet, herunder ved høj kvalitetsgenanvendelse af affald
- g) forebygge eller mindske affaldsproduktion, herunder affaldsproduktion fra mineraludvinding og affald fra byggeri og nedrivning af bygninger

- h) øge forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald
 - i) øge udviklingen af den affaldshåndteringsinfrastruktur, der er nødvendig i forbindelse med forebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, samtidig med at det sikres, at de genvundne materialer genanvendes som sekundært råstofinput af høj kvalitet i produktionen, hvorved downcycling undgås
 - j) minimere forbrændingen af affald og undgå bortskaffelsen af affald, herunder deponering, i overensstemmelse med principperne for affaldshierarkiet
 - k) undgå og mindske affald, eller
 - l) muliggøre enhver af de aktiviteter, der er opregnet i dette stykkes litra a)-k), i overensstemmelse med artikel 16.
2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:
- a) supplere nærværende artikels stk. 1 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til omstillingen til en cirkulær økonomi, og
 - b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.
3. Inden vedtagelse af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.
4. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 2 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.
5. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, senest den 31. december 2021 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 14

Væsentligt bidrag til forebyggelse og bekæmpelse af forurening

1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til forebyggelse og bekæmpelse af forurening, hvis aktiviteten bidrager væsentligt til miljøbeskyttelse mod forurening ved at:
- a) forebygge eller, hvor dette ikke er praktisk muligt, reducere udledning af forurenende stoffer, bortset fra drivhusgasser, til luft, vand eller jord
 - b) forbedre luft-, vand- eller jordbunds kvaliteten i de områder, hvor den økonomiske aktivitet finder sted, og samtidig minimere eventuelle negative indvirkninger på eller risici for menneskers sundhed og miljøet
 - c) forhindre eller minimere eventuel negativ indvirkning på menneskers sundhed og miljøet af produktion, anvendelse eller bortskaffelse af kemikalier
 - d) foretage oprydning af affald og anden forurening, eller
 - e) muliggøre enhver af de aktiviteter, der er opregnet i dette stykkes litra a)-d), i overensstemmelse med artikel 16.
2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:
- a) supplere nærværende artikels stk. 1 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til forebyggelse og bekæmpelse af forurening, og
 - b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.

3. Inden vedtagelse af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.
4. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 2 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.
5. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, senest den 31. december 2021 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 15

Væsentligt bidrag til beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer

1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, hvis aktiviteten bidrager væsentligt til at beskytte, bevare eller genoprette biodiversiteten eller til at opnå en god tilstand i økosystemer eller til at beskytte økosystemer, der allerede er i en god tilstand, gennem:
 - a) bevaring af natur og biodiversitet, herunder opnåelse af en gunstig bevaringsstatus for naturlige og delvis naturlige levesteder og arter, eller forebyggelse af forringelse heraf, hvis de allerede har en gunstig bevaringsstatus, samt beskyttelse og genopretning af terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer med henblik på at forbedre deres tilstand og styrke deres evne til at levere økosystemtjenester
 - b) bæredygtig arealanvendelse og -forvaltning, herunder tilstrækkelig beskyttelse af jordbundens biodiversitet, jordforringelsesneutralitet og rensning af forurenedede grunde
 - c) bæredygtig landbrugspraksis, herunder sådan der bidrager til at forbedre biodiversiteten eller til at standse eller forebygge forringelse af jord og andre økosystemer, skovrydning og tab af levesteder
 - d) bæredygtig skovforvaltning, herunder praksis og anvendelse af skove og skovområder, der bidrager til at forbedre biodiversiteten eller til at standse eller forebygge forringelse af økosystemer, skovrydning og tab af levesteder, eller
 - e) muliggørelse af enhver af de aktiviteter, der er opregnet i dette stykkes litra a)-d), i overensstemmelse med artikel 16.
2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23 for at:
 - a) supplere nærværende artikels stk. 1 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, og
 - b) supplere artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier i henhold til dette stykkes litra a), skader et eller flere af disse mål væsentligt.
3. Inden vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, hører Kommissionen den platform, der er omhandlet i artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.
4. Kommissionen fastsætter de i denne artikels stk. 2 omhandlede tekniske screeningskriterier i en enkelt delegeret retsakt under hensyntagen til kravene i artikel 19.
5. Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, senest den 31. december 2021 med henblik på at sikre, at den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 16

Mulighedsskabende aktiviteter

En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til et eller flere af de miljømål, der er fastsat i artikel 9, ved direkte at gøre det muligt for andre aktiviteter at yde et væsentligt bidrag til et eller flere af disse mål, forudsat at en sådan økonomisk aktivitet:

- a) ikke fører til en fastlåsning af aktiver, der underminerer de langsigtede miljømål, under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid, og
- b) har en betydelig positiv miljøindvirkning ud fra livscyklusbetragtninger.

*Artikel 17***Væsentlig skade på miljømål**

1. Med henblik på artikel 3, litra b), og under hensyntagen til livscyklusen for de produkter og tjenester, der er knyttet til en økonomisk aktivitet, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, anses den økonomiske aktivitet for væsentligt at skade:

- a) modvirkning af klimaændringer, hvis aktiviteten fører til betydelige drivhusgasemissioner
- b) tilpasning til klimaændringer, hvis aktiviteten fører til en øget negativ indvirkning af det nuværende klima og det forventede fremtidige klima på selve aktiviteten eller på mennesker, naturen eller aktiver
- c) bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, hvis aktiviteten skader:
 - i) en god tilstand eller et godt økologisk potentiale for vandområder, herunder overfladevand og grundvand, eller
 - ii) en god miljøtilstand for havområder
- d) cirkulær økonomi, herunder forebyggelse og genanvendelse af affald, hvis:
 - i) aktiviteten fører til betydelig ineffektivitet i anvendelsen af materialer eller i den direkte eller indirekte anvendelse af naturressourcer såsom ikkevedvarende energikilder, råmaterialer, vand og jord i en eller flere faser af produktens livscyklus, herunder hvad angår holdbarhed, reparationsmuligheder, opgraderingsmuligheder, genbrugsmuligheder eller genanvendelsesmuligheder
 - ii) aktiviteten fører til en betydelig stigning i produktionen, forbrændingen eller bortskaffelsen af affald, med undtagelse af forbrændingen af ikkegenanvendeligt farligt affald, eller
 - iii) den langsigtede bortskaffelse af affald kan forvolde væsentlig og langsigtet skade på miljøet
- e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening, hvis aktiviteten fører til en betydelig stigning i udledningen af forurenende stoffer til luft, vand eller jord sammenlignet med situationen, før aktiviteten begyndte, eller
- f) beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, hvis aktiviteten skader:
 - i) økosystemers gode tilstand og modstandsdygtighed væsentligt, eller
 - ii) bevaringsstatusen for levesteder og arter, herunder levesteder og arter af interesse for Unionen.

2. Ved vurderingen af en økonomisk aktivitet på grundlag af kriterierne i stk. 1 tages der både hensyn til miljøindvirkningerne af selve aktiviteten og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne aktivitet, i hele deres livscyklus, navnlig ved at tage hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse.

*Artikel 18***Minimumsgarantier**

1. De i artikel 3, litra c), omhandlede minimumsgarantier er procedurer, som gennemføres af en virksomhed, der udøver en økonomisk aktivitet, for at sikre overensstemmelse med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, herunder de principper og rettigheder, som er fastsat i de otte grundlæggende konventioner, der er nævnt i Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, og i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter («International Bill of Human Rights»).

2. Ved gennemførelsen af de procedurer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, følger virksomheder det princip om ikke at gøre væsentlig skade, der er omhandlet i artikel 2, nr. 17), i forordning (EU) 2019/2088.

Artikel 19

Krav til tekniske screeningskriterier

1. De tekniske screeningskriterier, der fastsættes i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, skal:

- a) identificere de mest relevante potentielle bidrag til givne miljømål, idet princippet om teknologineutralitet overholdes, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet
- b) angive de minimumskrav, der skal opfyldes for at undgå, at de relevante miljømål skades væsentligt, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet
- c) så vidt muligt være kvantitative og indeholde tærskler og ellers være kvalitative
- d) hvis det er relevant, være baseret på EU-mærknings- og certificeringsordninger, EU-metoder til vurdering af miljøaftryk og statistiske EU-klassificeringssystemer og tage hensyn til eventuel relevant gældende EU-lovgivning
- e) om muligt anvende bæredygtighedsindikatorer som omhandlet i artikel 4, stk. 6, i forordning (EU) 2019/2088
- f) være baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og forsigtighedsprincippet, jf. artikel 191 i TEUF
- g) tage hensyn til livscyklus, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, ved at tage hensyn til miljøindvirkningen af selve den økonomiske aktivitet og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne økonomiske aktivitet, navnlig ved at tage hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse
- h) tage hensyn til arten og omfanget af den økonomiske aktivitet, herunder:
 - i) om den er en mulighedsskabende aktivitet som omhandlet i artikel 16, eller
 - ii) om den er en omstillingsaktivitet som omhandlet i artikel 10, stk. 2,
- i) tage hensyn til den potentielle markedsindvirkning af omstilling til en mere bæredygtig økonomi, herunder risikoen for at visse aktiver bliver strandede som følge af en sådan omstilling, og risikoen for at skabe uforenelige incitamenters til at investere på bæredygtig vis
- j) omfatte alle relevante økonomiske aktiviteter i en bestemt sektor og sikre, at disse aktiviteter behandles ens, hvis de bidrager ligeligt til at nå de i denne forordnings artikel 9 fastsatte miljømål, for at undgå at fordrøje konkurrencen på markedet, og
- k) være lette at anvende og være fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen.

Hvis den økonomiske aktivitet tilhører en af de i litra h) omhandlede kategorier, angives dette klart i de tekniske screeningskriterier.

2. De i stk. 1 omhandlede tekniske screeningskriterier skal ligeledes omfatte kriterier for aktiviteter relateret til omstillingen til ren energi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau, navnlig energieffektivitet og vedvarende energi, i det omfang aktiviteterne bidrager væsentligt til miljømålene.

3. De tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i stk. 1, skal sikre, at elproduktionsaktiviteter, der anvender faste fossile brændstoffer, ikke kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

4. De i stk. 1 omhandlede tekniske screeningskriterier skal desuden omfatte kriterier for aktiviteter relateret til skiftet til miljøvenlig eller klimaneutral mobilitet, herunder gennem ændring af transportformer, effektivitetsforanstaltninger og alternative brændstoffer, i det omfang aktiviteterne bidrager væsentligt til at nå miljømålene.

5. Kommissionen revurderer regelmæssigt de i stk. 1 omhandlede tekniske screeningskriterier og ændrer, hvis det er relevant, de delegerede retsakter, der vedtages i medfør af denne forordning, i overensstemmelse med den videnskabelige og teknologiske udvikling.

I den forbindelse vurderer Kommissionen, inden den ændrer eller erstatter en delegeret retsakt, gennemførelsen af disse kriterier under hensyntagen til resultatet af finansielle markedsdeltageres anvendelse af dem og deres indvirkning på kapitalmarkederne, herunder på kanaliseringen af investeringer i retning af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

For at sikre, at de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, forbliver på en troværdig omstillingskurs i overensstemmelse med en klimaneutral økonomi, revurderer Kommissionen mindst hvert tredje år de tekniske screeningskriterier for disse aktiviteter og ændrer, hvis det er relevant, den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, i overensstemmelse med den videnskabelige og teknologiske udvikling.

Artikel 20

Platformen for bæredygtig finansiering

1. Kommissionen opretter en platform for bæredygtig finansiering («platformen»). Den sammensættes på en afbalanceret måde af følgende grupper:

a) repræsentanter for:

- i) Det Europæiske Miljøagentur
- ii) ESA'erne
- iii) Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond, og
- iv) Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder

b) eksperter, der repræsenterer relevante private interessenter, herunder finansielle og ikkefinansielle markedsdeltagere og erhvervssektorer, som repræsenterer relevante industrier, og personer med erfaring inden for regnskab og rapportering

c) eksperter, der repræsenterer civilsamfundet, herunder personer med erfaring inden for miljømæssige, sociale, arbejdsmæssige og ledelsesmæssige spørgsmål

d) eksperter, der udnævnes i deres personlige egenskab, med dokumenteret viden og erfaring på de områder, der er omfattet af denne forordning

e) eksperter, der repræsenterer den akademiske verden, herunder universiteter, forskningsinstitutter og andre videnskabelige organisationer, herunder personer med global ekspertise.

2. Platformen:

a) rådgiver Kommissionen om de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i artikel 19, og om et eventuelt behov for at ajourføre disse kriterier

b) analyserer indvirkningen af de tekniske screeningskriterier i form af potentielle omkostninger og fordele ved deres anvendelse

c) bistår Kommissionen med at analysere anmodninger fra interessenter om at udvikle eller revidere tekniske screeningskriterier for en given økonomisk aktivitet

d) rådgiver, hvor det er relevant, Kommissionen om den rolle, som standarder for bæredygtighedsregnskaber og -rapportering kan spille med hensyn til at støtte anvendelsen af de tekniske screeningskriterier

e) overvåger og rapporterer regelmæssigt til Kommissionen om tendenserne på EU- og medlemsstatsplan vedrørende kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer

f) rådgiver Kommissionen om et eventuelt behov for at udarbejde yderligere foranstaltninger for at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af data

g) rådgiver Kommissionen om anvendeligheden af de tekniske screeningskriterier under hensyntagen til behovet for at undgå unødige administrative byrder

- h) rådgiver Kommissionen om et eventuelt behov for at ændre denne forordning
 - i) rådgiver Kommissionen om evaluering og udvikling af politikker for bæredygtig finansiering, herunder med hensyn til spørgsmål vedrørende politikkoherens
 - j) rådgiver Kommissionen om opfyldelse af andre bæredygtighedsmål, herunder sociale mål
 - k) rådgiver Kommissionen om anvendelsen af artikel 18 og et eventuelt behov for at supplere kravene deri.
3. Platformen tager hensyn til en bred kreds af interessenters synspunkter.
4. Platformen ledes af Kommissionen og sammensættes i overensstemmelse med de horisontale regler for oprettelse og drift af Kommissionens ekspertgrupper. I denne forbindelse kan Kommissionen indbyde eksperter med særlig ekspertise på ad hoc-basis.
5. Platformen udfører sine opgaver i overensstemmelse med gennemsigtighedsprincippet. Kommissionen offentliggør referaterne af platformens møder og andre relevante dokumenter på Kommissionens websted.
6. Hvis finansielle markedsdeltagere finder, at en økonomisk aktivitet, som ikke opfylder de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i medfør af denne forordning, eller for hvilken sådanne tekniske screeningskriterier endnu ikke er fastsat, bør kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, kan de underrette platformen herom.

Artikel 21

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2088, overvåger, at finansielle markedsdeltagere opfylder kravene i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder har alle de nødvendige tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, for at de kan udøve deres funktioner i henhold til nærværende forordning.
2. Med henblik på denne forordning samarbejder de kompetente myndigheder med hinanden og meddeler uden grundet ophold hinanden sådanne oplysninger, som er relevante for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 22

Foranstaltninger og sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om foranstaltninger og sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af artikel 5, 6 og 7. Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 12. juli 2020.
3. Den i artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Kommissionen indhenter al nødvendig ekspertise inden vedtagelsen og under udarbejdelsen af delegerede retsakter, herunder gennem høring af medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering, jf. artikel 24. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt handler Kommissionen i overensstemmelse med principperne og procedurerne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering

1. En medlemsstatsekspertgruppe vedrørende bæredygtig finansiering (»medlemsstatsekspertgruppen«) rådgiver Kommissionen om hensigtsmæssigheden af de tekniske screeningskriterier og den tilgang, som platformen anlægger til udarbejdelsen af kriterierne i overensstemmelse med artikel 19.
2. Kommissionen underretter medlemsstaterne via møder i medlemsstatsekspertgruppen for at lette en rettidig udveksling af synspunkter mellem medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig om platformens vigtigste resultater, såsom nye tekniske screeningskriterier eller væsentlige ajourføringer heraf, eller udkast til rapporter.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Ændringer af forordning (EU) 2019/2088

I forordning (EU) 2019/2088 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Princippet om ikke at gøre væsentlig skade

1. De europæiske tilsynsmyndigheder, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (samlet betegnet »ESA'erne«) udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af oplysninger vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, nr. 17), i overensstemmelse med indhold, metoder og præsentation med hensyn til bæredygtighedsindikatorerne for negative indvirkninger, jf. nærværende forordnings artikel 4, stk. 6 og 7.
2. ESA'erne forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 1, for Kommissionen senest den 30. december 2020.
3. Beføjelsen til at supplere denne forordning ved at vedtage de i denne artikels stk. 1 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

2) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hvor finansielle markedsdeltagere udbyder et finansielt produkt som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*), skal de i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2020/852.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

b) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, som skal gives i henhold til denne artikels stk. 1 og 2.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2a.

ESA'erne tager ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hensyn til de forskellige typer af finansielle produkter, deres karakteristika og forskellene mellem dem samt til målet om, at oplysninger skal være korrekte, rimelige, klare, ikke vildledende, enkle og koncise, og udarbejder, hvis det er nødvendigt for at nå dette mål, udkast til ændringer af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal tage hensyn til de respektive anvendelsesdatoer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852, for så vidt angår de miljømål, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 9.

ESA'erne forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen:

a) senest den 1. juni 2021 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852, og

b) senest den 1. juni 2022 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra c)-f), i forordning (EU) 2020/852

Beføjelsen til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Finansielle markedsdeltagere medtager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2020/852.«

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, som skal gives i henhold til denne artikels stk. 1-4.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4a.

ESA'erne tager ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hensyn til de forskellige typer af finansielle produkter, deres mål som omhandlet i denne artikels stk. 4a og forskellene mellem dem samt til målet om, at oplysninger skal være korrekte, rimelige, klare, ikke vildledende, enkle og koncise, og udarbejder, hvis det er nødvendigt for at nå dette mål, udkast til ændringer til af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 5. Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal tage hensyn til de respektive anvendelsesdatoer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852, for så vidt angår de miljømål, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 9.

ESA'erne forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen:

- a) senest den 1. juni 2021 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852, og
- b) senest den 1. juni 2022 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra c)-f), i forordning (EU) 2020/852.

Beføjelsen til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

4) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

- »c) for så vidt angår et finansielt produkt, der er omfattet af artikel 5 i forordning (EU) 2020/852., de oplysninger, der kræves i henhold til nævnte artikel
- d) for så vidt angår et finansielt produkt, der er omfattet af artikel 6 i forordning (EU) 2020/852., de oplysninger, der kræves i henhold til nævnte artikel.«

b) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).«

c) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d).«

ESA'erne tager ved udarbejdelsen af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hensyn til de forskellige typer af finansielle produkter, deres karakteristika og mål og forskellene mellem dem og udarbejder om nødvendigt udkast til ændringer af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal tage hensyn til de respektive anvendelsesdatoer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852., for så vidt angår de miljømål, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 9. ESA'erne ajourfører de reguleringsmæssige tekniske standarder i lyset af den reguleringsmæssige og teknologiske udvikling.

ESA'erne forelægger de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen:

- a) senest den 1. juni 2021 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852., og
- b) senest den 1. juni 2022 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra c)-f), i forordning (EU) 2020/852.

Beføjelsen til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

5) Artikel 20, stk. 3, affattes således:

»3. Uanset denne artikels stk. 2:

- a) finder artikel 4, stk. 6 og 7, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 10, stk. 2, artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 2, anvendelse fra den 29. december 2019
- b) finder artikel 2a, artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 6, og artikel 11, stk. 5, anvendelse fra den 12. juli 2020
- c) finder artikel 8, stk. 2a, og artikel 9, stk. 4a, anvendelse:
 - i) fra den 1. januar 2022 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra a) og b), i forordning (EU) 2020/852, og
 - ii) fra den 1. januar 2023 for så vidt angår de miljømål, der er omhandlet i artikel 9, litra c)-f), i forordning (EU) 2020/852.
- d) finder artikel 11, stk. 1, 2, og 3, anvendelse fra den 1. januar 2022.«

Artikel 26

Revision

1. Senest den 13. juli 2022 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning. I rapporten vurderes følgende:

- a) fremskridt i gennemførelsen af denne forordning med hensyn til udarbejdelse af tekniske screeningskriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter
- b) et eventuelt behov for at revidere og supplere de i artikel 3 fastsatte kriterier for, at en økonomisk aktivitet kan kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig
- c) anvendelsen af definitionen af miljømæssigt bæredygtige investeringer i EU-retten og på medlemsstatsniveau, herunder de bestemmelser, der er nødvendige for at oprette mekanismer til at verificere opfyldelsen af de kriterier, der er fastsat i denne forordning
- d) effektiviteten af at anvende de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til denne forordning, med hensyn til at kanalisere private investeringer i retning af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter og navnlig med hensyn til kapitalstrømme, herunder egenkapital, til private virksomheder og andre juridiske enheder, både gennem finansielle produkter omfattet af denne forordning og andre finansielle produkter
- e) adgang for finansielle markedsdeltagere, der er omfattet af denne forordning, og for investorer til pålidelige, rettidige og verificerbare oplysninger og data om private virksomheder og andre juridiske enheder, herunder virksomheder, der investeres i, inden for og uden for denne forordnings anvendelsesområde og i begge tilfælde for så vidt angår egenkapital og fremmedkapital, idet der tages hensyn til den dermed forbundne administrative byrde, samt de procedurer til verificering af dataene, som er nødvendige for at fastslå graden af overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier og sikre opfyldelse af disse procedurer
- f) anvendelsen af artikel 21 og 22.

2. Senest den 31. december 2021 offentliggør Kommissionen en rapport, hvori beskrives de bestemmelser, der er nødvendige for at udvide denne forordnings anvendelsesområde ud over miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, og hvori beskrives de bestemmelser, der er nødvendige for at omfatte:

- a) økonomiske aktiviteter, der ikke har en betydelig indvirkning på miljømæssig bæredygtighed, og økonomiske aktiviteter, der er til væsentlig skade for miljømæssig bæredygtighed, samt en revurdering af hensigtsmæssigheden af specifikke oplysningskrav i forbindelse med omstillingsaktiviteter og mulighedsskabende aktiviteter, og
- b) andre bæredygtighedsmål, såsom sociale mål.

3. Senest den 13. juli 2022 vurderer Kommissionen rådgivningsprocedurernes effektivitet med hensyn til udarbejdelse af de tekniske screeningskriterier, der fastsættes ved denne forordning.

*Artikel 27***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Artikel 4, 5, 6 og 7 og artikel 8, stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse:
 - a) for så vidt angår de miljømål, der er nævnt i artikel 9, litra a) og b), fra den 1. januar 2022, og
 - b) for så vidt angår de miljømål, der er nævnt i artikel 9, litra c)-f), fra den 1. januar 2023.
3. Artikel 4 finder ikke anvendelse på certifikatbaserede skatteincitamentsordninger, som eksisterede inden denne forordnings ikrafttræden, og som fastsætter krav til finansielle produkter, der har til formål at finansiere bæredygtige projekter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

N. BRNJAC

Formand

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/853

af 18. juni 2020

om bemyndigelse af Tyskland til at ændre sin bilaterale aftale om vejtransport med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af international personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne mellem de to lande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 20, stk. 1, i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej ⁽³⁾ («aftalen mellem Unionen og Schweiz») fastsættes det, at personbefordring med bus mellem to punkter på samme kontraherende parts område udført af transportvirksomheder med hjemsted på den anden kontraherende parts område, kendt som cabotagekørsel, ikke er tilladt.
- (2) I henhold til artikel 20, stk. 2, i aftalen mellem Unionen og Schweiz fastsættes det, at eksisterende cabotageretigheder i henhold til bilaterale aftaler mellem medlemsstater og Schweiz, som var gældende, da aftalen mellem Unionen og Schweiz blev indgået, nemlig den 21. juni 1999, fortsat kan udøves, forudsat at der ikke sker forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen og konkurrencefordrejning. Den bilaterale aftale om vejtransport mellem Schweiz og Tyskland af 17. december 1953 ⁽⁴⁾ («aftalen mellem Schweiz og Tyskland») tillader ikke cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem de to lande. Derfor er retten til at udføre sådan kørsel ikke blandt de rettigheder, der er omfattet af artikel 20, stk. 2, i aftalen mellem Unionen og Schweiz og anført i bilag 8 dertil.
- (3) Internationale forpligtelser, der tillader transportvirksomheder med hjemsted i Schweiz at udføre cabotagekørsel inden for Unionen, vil sandsynligvis påvirke artikel 20 i aftalen mellem Unionen og Schweiz, da nævnte artikel ikke tillader sådan kørsel.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 15.1.2020, s. 118.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.6.2020.

⁽³⁾ EFT L 114 af 30.4.2002, s. 91.

⁽⁴⁾ Systematisk sammenskrivning af Schweiz' føderale lovgivning nr. 0.741.619.136.

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 ^(⁵) tillader kun transportvirksomheder, der har en EF-tilladelse, at udføre cabotagekørsel i Unionen på visse betingelser. Internationale forpligtelser, der tillader tredjelandstransportvirksomheder, som ikke har en sådan tilladelse, at udføre denne form for kørsel, vil sandsynligvis påvirke nævnte forordning.
- (5) Sådanne internationale forpligtelser hører derfor ind under Unionens eksterne enekompetence. Medlemsstaterne kan kun forhandle eller indgå sådanne forpligtelser, hvis de har fået bemyndigelse hertil af Unionen i henhold til artikel 2, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (6) Cabotagekørsel udført inden for Unionen af tredjelandstransportvirksomheder, som ikke har en EF-tilladelse, jf. forordning (EF) nr. 1073/2009, påvirker funktionen af det indre marked for buskørsel som fastsat i nævnte forordning. Det er derfor nødvendigt, at en bemyndigelse efter artikel 2, stk. 1, i TEUF, tildeles af Unionens lovgivere i overensstemmelse med den i artikel 91 i TEUF omtalte lovgivningsmæssige procedure.
- (7) Ved brev af 11. maj 2017 anmodede Tyskland om bemyndigelse fra Unionen til at ændre aftalen mellem Schweiz og Tyskland med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne i Tyskland og Schweiz.
- (8) Cabotagekørsel giver mulighed for at øge køretøjernes lastfaktor, hvilket øger den økonomiske effektivitet af personbefordring med bus. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillade denne form for kørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem Tyskland og Schweiz i de to landes grænseregioner. Dette kan yderligere styrke den tætte integration mellem disse grænseregioner.
- (9) For at sikre at den omhandlede cabotagekørsel ikke i overdreven grad påvirker funktionen af det indre marked for buskørsel, jf. forordning (EF) nr. 1073/2009, bør tilladelsen til cabotagekørsel være betinget af, at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen, og at der ikke forekommer konkurrencefordrejning.
- (10) Af samme årsag bør der kun gives tilladelse til cabotagekørsel i Tysklands grænseregioner i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem Tyskland og Schweiz. I denne forbindelse er det nødvendigt at definere Tysklands grænseregioner med henblik på denne afgørelse på en måde, der tager behørigt hensyn til forordning (EF) nr. 1073/2009, og samtidig giver mulighed for, at effektiviteten af den omhandlede kørsel øges —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tyskland bemyndiges herved til at ændre sin bilaterale aftale om vejtransport med Schweiz af 17. december 1953 (»aftalen mellem Schweiz og Tyskland«) med henblik på at tillade cabotagekørsel i Tysklands og Schweiz' grænseregioner i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem de to lande, forudsat at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen og konkurrencefordrejning.

De administrative distrikter Freiburg og Tübingen i Baden-Württemberg og det administrative distrikt Schwaben i Bayern anses for at være Tysklands grænseregioner i den i stk. 1 anvendte betydning.

Artikel 2

Tyskland underretter Kommissionen om ændringen af aftalen mellem Schweiz og Tyskland i henhold til denne afgørelses artikel 1 og meddeler Kommissionen teksten til nævnte ændring.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

N. BRNJAC

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/854**af 18. juni 2020****om bemyndigelse af Italien til at forhandle og indgå en aftale med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af international personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne mellem de to lande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 20, stk. 1, i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej ⁽³⁾ ("aftalen mellem Unionen og Schweiz") fastsættes det, at personbefordring med bus mellem to punkter på samme kontraherende parts område udført af transportvirksomheder med hjemsted på den anden kontraherende parts område, kendt som cabotagekørsel, ikke er tilladt.
- (2) I henhold til artikel 20, stk. 2, i aftalen mellem Unionen og Schweiz fastsættes det, at eksisterende cabotagerettigheder i henhold til bilaterale aftaler mellem medlemsstater og Schweiz, som var gældende, da aftalen mellem Unionen og Schweiz blev indgået, nemlig den 21. juni 1999, fortsat kan udøves, forudsat at der ikke sker forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen og konkurrencefordrejning. Italien har ikke nogen bilateral aftale med Schweiz, der tillader cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem de to lande. Derfor er retten til at udføre sådan kørsel ikke blandt de rettigheder, der er omfattet af artikel 20, stk. 2, i aftalen mellem Unionen og Schweiz og anført i bilag 8 dertil.
- (3) Internationale forpligtelser, der tillader transportvirksomheder med hjemsted i Schweiz at udføre cabotagekørsel inden for Unionen, vil sandsynligvis påvirke artikel 20 i aftalen mellem Unionen og Schweiz, da nævnte artikel ikke tillader sådan kørsel.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 ⁽⁴⁾ tillader kun transportvirksomheder, der har en EF-tilladelse, at udføre cabotagekørsel i Unionen på visse betingelser. Internationale forpligtelser, der tillader tredjelandstransportvirksomheder, som ikke har en sådan tilladelse, at udføre denne form for kørsel, vil sandsynligvis påvirke nævnte forordning.
- (5) Sådanne internationale forpligtelser hører derfor ind under Unionens eksterne enekompetence. Medlemsstaterne kan kun forhandle eller indgå sådanne forpligtelser, hvis de har fået bemyndigelse hertil af Unionen i henhold til artikel 2, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (6) Cabotagekørsel udført inden for Unionen af tredjelandstransportvirksomheder, som ikke har en EF-tilladelse, jf. forordning (EF) nr. 1073/2009, påvirker funktionen af det indre marked for buskørsel som fastsat i nævnte forordning. Det er derfor nødvendigt, at en bemyndigelse efter artikel 2, stk. 1, i TEUF, tildeles af Unionens lovgivere i overensstemmelse med den i artikel 91 i TEUF omtalte lovgivningsmæssige procedure.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 15.1.2020, s. 118.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.6.2020.

⁽³⁾ EFT L 114 af 30.4.2002, s. 91.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

- (7) Ved brev af 7. februar 2018 anmodede Italien om bemyndigelse fra Unionen til at indgå en aftale med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus i grænseregionerne i Italien og Schweiz.
- (8) Cabotagekørsel giver mulighed for at øge køretøjernes lastfaktor, hvilket øger den økonomiske effektivitet af personbefordring med bus. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillade denne form for kørsel i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem Italien og Schweiz i de to landes grænseregioner. Dette kan yderligere styrke den tætte integration mellem disse grænseregioner.
- (9) For at sikre at den omhandlede cabotagekørsel ikke i overdreven grad påvirker funktionen af det indre marked for buskørsel, jf. forordning (EF) nr. 1073/2009, bør tilladelsen til cabotagekørsel være betinget af, at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen, og at der ikke forekommer konkurrencefordrejning.
- (10) Af samme årsag bør der kun gives tilladelse til cabotagekørsel i Italiens grænseregioner i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem Italien og Schweiz. I denne forbindelse er det nødvendigt at definere Italiens grænseregioner med henblik på denne afgørelse på en måde, der tager behørigt hensyn til forordning (EF) nr. 1073/2009, og samtidig giver mulighed for, at effektiviteten af den omhandlede kørsel øges —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Italien bemyndiges herved til at forhandle og indgå en aftale med Schweiz med henblik på at tillade cabotagekørsel i Italiens og Schweiz' grænseregioner i forbindelse med udøvelse af personbefordring ad vej med bus mellem de to lande, forudsat at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem transportvirksomheder med hjemsted i Unionen og konkurrencefordrejning.

Regionerne Piemonte og Lombardiet og de selvstyrede regioner Valle d'Aosta og Trentino-Alto Adige anses for at være Italiens grænseregioner i den i stk. 1 anvendte betydning.

Artikel 2

Italien underretter Kommissionen om indgåelsen af aftalen i henhold til denne afgørelses artikel 1 og meddeler Kommissionen teksten til nævnte aftale.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

N. BRNJAC

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA